

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 91

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 57

27 marca 2014

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 307/2014 z dnia 24 marca 2014 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 875/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 308/2014 z dnia 20 marca 2014 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Almendra de Mallorca/Almendra Mallorquina/Ametlla de Mallorca/Ametlla Mallorquina (ChOG)] 7
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 309/2014 z dnia 20 marca 2014 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Aceite de la Comunitat Valenciana (ChNP)] 9
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 310/2014 z dnia 25 marca 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 10
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 311/2014 z dnia 25 marca 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 12
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 312/2014 z dnia 26 marca 2014 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący bilansowania gazu w sieciach przesyłowych ⁽¹⁾ 15

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 313/2014 z dnia 26 marca 2014 r. zatwierdzające zmianę inną niż nieznaczna elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Pecorino Sardo (ChNP)]** 36

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 314/2014 z dnia 26 marca 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 38

DECYZJE

2014/169/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Rady z dnia 24 marca 2014 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/463/UE w sprawie zatwierdzenia programu dostosowań makroekonomicznych dla Cypru** 40

2014/170/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Rady z dnia 24 marca 2014 r. ustanawiająca wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania** 43

2014/171/UE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie mianowania do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego członka z Danii** 48

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1536/92 z dnia 9 czerwca 1992 r. ustanawiającego wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanego tuńczyka i bonito (Dz.U. L 163 z 17.6.1992, s. 1) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 4, tom 2, s. 27)** 49

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 307/2014

z dnia 24 marca 2014 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 875/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

- (1) W następstwie dochodzenia („pierwotne dochodzenie”) Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 682/2007⁽²⁾ ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren objętej obecnie kodami CN ex 2001 90 30 i ex 2005 80 00, pochodzącej z Tajlandii. Środki przybrały formę cła *ad valorem* na poziomie od 3,1 % do 12,9 %.
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 954/2008⁽³⁾ Rada zmieniła obowiązujące środki w odniesieniu do jednego producenta eksportującego i w związku z tym stawki stosowane dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”, które po zmianie wynosiły od 3,1 % do 14,3 %.

- (3) W następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego („przeгляд wygaśnięcia”) rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 875/2013⁽⁴⁾ Rada utrzymała cło na poziomie od 3,1 % do 14,3 %.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (4) Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez River Kwai International Food Industry Co. Ltd. („wnioskodawca”), producenta eksportującego z Tajlandii.
- (5) Zakres wniosku ograniczony był do zbadania dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy.
- (6) We wniosku wnioskodawca przedstawił dowód *prima facie*, że – jeśli chodzi o dumping wnioskodawcy – okoliczności, na podstawie których wprowadzono obowiązujące środki, zmieniły się i że zmiany te mają charakter trwały.
- (7) W szczególności wnioskodawca twierdził, że zmienione okoliczności są związane ze zmianami w asortymencie oferowanych przez niego produktów, co ma bezpośredni wpływ na koszty ich produkcji. Porównanie jego cen krajowych z cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do Unii wskazywało, że margines dumpingu jest niższy od obecnego poziomu środków.

3. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

- (8) Po konsultacji z Komitetem Doradczym Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego ograniczonego do

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 682/2007 z dnia 18 czerwca 2007 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii (Dz.U. L 159 z 20.6.2007, s. 14).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 954/2008 z dnia 25 września 2008 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 682/2007 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii (Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 875/2013 z dnia 2 września 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 244 z 13.9.2013, s. 1).

zbadań dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy. Na tej podstawie Komisja ogłosiła poprzez zawiadomienie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ w dniu 14 lutego 2013 r. („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie częściowego przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

4. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (9) Dochodzenie dotyczące dumpingu obejmowało okres od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

5. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (10) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu przeglądu okresowego wnioskodawcę, przedstawicieli kraju eksportującego oraz zrzeszenie producentów unijnych (Europejskie Stowarzyszenie Przetwórców Kukurydzy Cukrowej – Association Européenne des Transformateurs de Maïs Doux „AETMD”).
- (11) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (12) Przedstawione przez AETMD pisemne uwagi zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.
- (13) W celu uzyskania informacji niezbędnych dla dochodzenia Komisja przesłała wnioskodawcy kwestionariusz i otrzymała odpowiedź w ustalonym terminie.
- (14) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia dumpingu. Komisja przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w obiektach wnioskodawcy w Tajlandii w Bangkoku i Kanchanaburi.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (15) Produktem objętym niniejszym przeglądem jest ten sam produkt, co określony w pierwotnym dochodzeniu i dochodzeniu dotyczącym przeglądu wygaśnięcia, a mianowicie kukurydza cukrowa (*Zea mays* var. *saccharata*) w postaci ziaren, przetworzona lub zakonserwowana octem lub kwasem octowym, niezamrożona, objęta obecnie kodem CN ex 2001 90 30, oraz kukurydza cukrowa (*Zea mays* var. *saccharata*) w postaci ziaren, przetworzona lub zakonserwowana inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożona, inna niż produkty objęte pozycją 2006, objęta obecnie kodem CN ex 2005 80 00, pochodząca z Tajlandii.

2. Produkt podobny

- (16) Jak ustalono w pierwotnym dochodzeniu i potwierdzono w przeglądzie wygaśnięcia, kukurydza cukrowa produkowana i sprzedawana w Unii oraz kukurydza cukrowa produkowana i sprzedawana w Tajlandii posiadają zasadniczo takie same cechy fizyczne i chemiczne oraz mają takie same podstawowe zastosowania, jak kukurydza cukrowa produkowana w Tajlandii i sprzedawana na

wywóz do Unii. Dlatego uważa się, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

1. Określenie wartości normalnej

- (17) Zgodnie z art. 2 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła najpierw, czy całkowita sprzedaż krajowa produktu podobnego dokonana przez wnioskodawcę w trakcie ODP jest reprezentatywna. Sprzedaż krajowa jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w trakcie ODP.
- (18) Uznano, że całkowita sprzedaż krajowa produktu podobnego jest reprezentatywna.
- (19) Następnie Komisja określiła rodzaje produktu sprzedawanego na rynku krajowym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami sprzedawanymi na wywóz do Unii.
- (20) W odniesieniu do tych rodzajów produktu Komisja ustaliła, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu klientom niezależnym w ODP stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.
- (21) Komisja ustaliła, że w przypadku wszystkich rodzajów produktów sprzedawanych na wywóz do Unii sprzedaż krajowa wnioskodawcy była realizowana w wielkościach reprezentatywnych.
- (22) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w ODP, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (23) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji reprezentowała więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu, oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa lub wyższa od jednostkowych kosztów produkcji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 14.2.2013, s. 7.

(24) Przeprowadzona przez Komisję analiza sprzedaży krajowej wykazała, że ponad 90 % sprzedaży krajowej było realizowane z zyskiem, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od jednostkowych kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen całkowitej sprzedaży w ODP.

2. Określenie ceny eksportowej

(25) Wszelka sprzedaż wnioskodawcy na wywóz do Unii była dokonywana bezpośrednio do klientów niepowiązanych w Unii lub w Tajlandii. W związku z tym cenę eksportową ustalono na podstawie cen zapłaconych lub należnych zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3. Porównanie

(26) Komisja dokonała porównania wartości normalnej i ceny eksportowej na podstawie cen *ex-works*.

(27) W uzasadnionych przypadkach Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową z tytułu różnic mających wpływ na ceny i ich porównywalność zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

(28) W przypadkach, kiedy było to właściwe i uzasadnione, dokonano dostosowań z tytułu różnic w kosztach transportu, kosztach ubezpieczenia, kosztach przeładunku i załadunku, kosztach pakowania, prowizjach, kosztach kredytu i opłatach bankowych.

(29) Wnioskodawca wniósł o dostosowanie zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. d) rozporządzenia podstawowego z tytułu różnicy w wartości marki w przypadku sprzedaży pod własną marką na rynku krajowym i sprzedaży pod własną marką na rynku unijnym. Twierdzi on, że wartość marki w przypadku własnej marki wnioskodawcy jest wyższa na rynku tajlandzkim niż na rynku unijnym. W celu uzasadnienia swojego twierdzenia wnioskodawca odniósł się do dostosowań wprowadzonych w pierwotnym dochodzeniu i w przeglądzie wygaśnięcia.

(30) Sytuacja wnioskodawcy w ramach aktualnego przeglądu okresowego różni się jednak od sytuacji innych producentów eksportujących, dla których dokonano dostosowania w pierwotnym dochodzeniu i dochodzeniu dotyczącym przeglądu wygaśnięcia. Dostosowanie dokonane w pierwotnym dochodzeniu i w przeglądzie wygaśnięcia odnosi się bezpośrednio do producentów eksportujących, których sprzedaż na rynku krajowym odbywa się pod ich własną marką, natomiast sprzedaż do Unii odbywa się pod marką sprzedawcy detalicznego. W ramach aktualnego przeglądu okresowego zarówno sprzedaż wnioskodawcy na rynku krajowym, jak i na rynku unijnym odbywa się pod jego własną marką. Ponadto dostosowanie dokonane w pierwotnym dochodzeniu i w przeglądzie wygaśnięcia dotyczyło marży zysku przy

konstruowaniu wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W ramach aktualnego przeglądu okresowego wartość normalna ustalana jest jednak w oparciu o rzeczywiste ceny krajowe wnioskodawcy.

(31) Jeżeli chodzi o rzekomy brak wartości marki przy sprzedaży na rynek unijny, importer produktu objętego postępowaniem noszący markę wnioskodawcy specjalizuje się w przywozie markowych produktów żywnościowych, w szczególności z Azji. Wnioskodawca nie wyjaśnił ani nie przedstawił dowodów, dlaczego sprzedaż do tego konkretnego importera miałaby wiązać się z niższą wartością marki niż wartość marki wnioskodawcy na rynku krajowym. W związku z tym Komisja uznała, że wnioskodawca nie wykazał, że rzekoma różnica w wartości marki ma wpływ na ceny i ich porównywalność.

(32) Wnioskodawca wystąpił również o takie samo dostosowanie w oparciu o art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego. Ponieważ jednak wnioskodawca nie wykazał, że rzekoma różnica ma wpływ na ceny i ich porównywalność, dostosowania tego nie można również dokonać na podstawie tego przepisu.

(33) Wniosek o dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. d) i k) zostaje zatem odrzucony.

(34) Opierając się na art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, wnioskodawca wniósł również o dostosowanie dotyczące państwowej ulgi w podatku eksportowym. Wnioskodawca otrzymuje od rządu pewną kwotę, jeżeli produkt objęty postępowaniem jest sprzedawany na wywóz, w tym na rynek unijny.

(35) Wnioskodawca był w stanie wykazać, że za wywóz na rynek unijny otrzymuje on kwotę w wysokości mniejszej niż 0,5 % wartości faktury. Zgodnie jednak z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w przypadku gdy warunki określone w tym artykule zostały spełnione, dokonuje się dostosowania wartości normalnej, a nie ceny eksportowej, jak twierdził wnioskodawca. Ponadto dochodzenie wykazało, że nie istnieje żaden bezpośredni związek między płatnością otrzymywaną przez wnioskodawcę w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem wywożonego do Unii oraz opłatami przywózowymi za surowce w nim zawarte.

(36) Wnioskodawca wystąpił również o takie samo dostosowanie w oparciu o art. 2 ust. 10 lit. k). Ponieważ nie był jednak w stanie wykazać żadnego związku między ulgą w podatku eksportowym a kalkulacją ceny wywożonego produktu objętego postępowaniem, wniosku tego nie można było przyjąć.

(37) W związku z tym wniosek o dostosowanie dotyczące ulgi w podatku eksportowym na podstawie art. 2 ust. 10 lit. b) i k) zostaje odrzucony.

4. Dumping w ODP

- (38) Średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem wywożonego do Unii porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiadającego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (39) Na tej podstawie średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, został ustalony w wysokości 3,6 %

4. TRWAŁY CHARAKTER ZMIENIONYCH OKOLICZNOŚCI

- (40) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy zmieniły się okoliczności, w oparciu o które ustalono obecny margines dumpingu, i czy zmiany te mają charakter trwały.
- (41) We wniosku o dokonanie przeglądu wnioskodawca odniósł się do zmian w asortymencie oferowanych przez niego produktów, które miałyby mieć bezpośredni wpływ na koszty ich produkcji. Dochodzenie potwierdziło, że z powodu restrukturyzacji przedsiębiorstwa wnioskodawca nie produkuje i nie sprzedaje już niektórych innych produktów, które produkował i sprzedawał w okresie pierwotnego dochodzenia, i że zmiana ta miała wpływ na koszty produkcji produktu objętego postępowaniem.
- (42) AETMD zgłosiło uwagę, że restrukturyzacja prowadzona przez wnioskodawcę może nie mieć trwałego charakteru, ponieważ można ją bez trudu odwrócić.
- (43) W istocie nie można wykluczyć, że zarząd wnioskodawcy byłby w stanie dokonać odwrócenia procesu restrukturyzacji, gdyby sobie tego życzył. Nie ma jednak dowodów wskazujących na to, że decyzja wnioskodawcy o restrukturyzacji i promowaniu produktów grupy między przedsiębiorstwami należącymi do grupy nie miałyby charakteru trwałego. Ponadto restrukturyzacja miała miejsce już w 2009 r., co wskazuje na to, że nowa struktura przedsiębiorstwa ma charakter trwały.
- (44) Po ujawnieniu ustaleń AETMD ponowiło swoje twierdzenie, że zmiana, na podstawie której wszczęto przegląd, nie może zostać uznana za trwałą. W szczególności stowarzyszenie to zakwestionowało wpływ wewnętrznej reorganizacji w ramach grupy na koszty produkcji, twierdząc, że koszty wewnątrz grupy mogą po prostu ulec realokacji w celu zmniejszenia wartości normalnej. Dlatego też nowych kosztów produkcji nie można uznać za trwałe. AETMD zauważyło również, że spółka zależna, odpowiedzialna za proces produkcji i sprzedaż

świeżych produktów, ma ten sam adres, co wnioskodawca. AETMD stwierdziło, że jest to kolejna wskazówka, że reorganizacja nie jest głęboka ani trwała.

- (45) W odpowiedzi na twierdzenia AETMD przedstawione w motywie 44 wnioskodawca podkreślił, że reorganizacja obejmowała również ulepszenie systemu księgowania kosztów, co zaowocowało zidentyfikowaniem i usunięciem „wąskich gardeł” w celu optymalizacji produkcji i zmniejszenia kosztów produkcji. Wnioskodawca zaznaczył również, że odwrócenie reorganizacji z 2009 r. na tym etapie byłoby procesem bardzo złożonym, gdyż spółka dominująca wnioskodawcy, Agripure Holding PLC, jest notowana na tajlandzkiej giełdzie.
- (46) Ryzyko potencjalnego odwrócenia reorganizacji wnioskodawcy zostało już omówione w motywie 43.
- (47) Ponadto w celu weryfikacji prawidłowości twierdzeń we wniosku o wszczęcie niniejszego przeglądu Komisja dokonała porównania kosztów produkcji rodzajów produktów wywożonych do Unii podczas pierwotnego dochodzenia (tj. przed reorganizacją wnioskodawcy w 2009 r.) i w trakcie ODP. Porównanie to potwierdziło, że jednostkowe koszty produkcji zmieniły się w znaczącym stopniu. Stwierdzona zmiana w zakresie jednostkowych kosztów produkcji wykracza poza zwykłą realokację kosztów i jest wynikiem znacznego zmniejszenia pośrednich kosztów produkcji, takich jak koszty ogólne produkcji oraz koszty pracy.
- (48) Jeżeli chodzi o ten sam adres administracyjny wnioskodawcy i jego spółki zależnej, należy stwierdzić, że jest to powszechna praktyka w działalności gospodarczej. Ponadto podczas wizyty weryfikacyjnej w obiektach wnioskodawcy Komisja zauważyła, że linie produkcyjne i powierzchnie magazynowe produktów gotowych w obiektach były przeznaczone na produkcję kukurydzy cukrowej; nie było żadnych widocznych śladów produkcji ani składowania świeżych produktów sprzedawanych przez przedsiębiorstwo zależne.
- (49) Przy uwzględnieniu argumentów AETMD i wnioskodawcy oraz po stwierdzeniu faktycznego spadku jednostkowych kosztów produkcji w okresie między pierwotnym dochodzeniem a ODP argumenty przedstawione przez AETMD należy odrzucić.
- (50) AETMD twierdziło również, że wnioskodawca planuje zwiększyć swoją zdolność produkcyjną w 2013 r. o około 40 %. Według AETMD fakt ten byłby sprzeczny z twierdzeniem wnioskodawcy, że nowe, skorygowane koszty produkcji (po restrukturyzacji) mają charakter trwały.

- (51) Dochodzenie potwierdziło w istocie, że wnioskodawca znajduje się w procesie zwiększania swojej zdolności produkcyjnej. Skutki zwiększonej zdolności były jednym z czynników, na podstawie których w przeglądzie wygaśnięcia stwierdzono, że istnieje ryzyko kontynuacji dumpingu ⁽¹⁾.
- (52) Po ujawnieniu ustaleń AETMD ponowiło twierdzenie, że inwestycje w nową zdolność produkcyjną będą miały siłą rzeczy wpływ na koszty produkcji, a zatem główne koszty produkcji, z którymi porównano ceny krajowe w niniejszym przeglądzie (zob. motyw 24), nie mają charakteru trwałego. W szczególności AETMD przeprowadziło w oparciu o dostępne źródła wyliczenie, na podstawie którego stwierdziło, że ze względu na zwiększoną amortyzację łączne koszty wzrosłyby o około 10 % w porównaniu do kosztów obecnych.
- (53) Wnioskodawca nie podważył twierdzenia AETMD dotyczącego zwiększonych kosztów amortyzacji jako takich, podkreślił jednak, że te wyższe koszty amortyzacji zostaną zrównoważone przez wzrost łącznych przychodów (poprzez zwiększenie sprzedaży) i zmniejszenie innych kosztów wynikające ze zwiększonej automatyzacji.
- (54) Jak wspomniano w motywie 51, wnioskodawca rzeczywiście inwestuje obecnie w nową infrastrukturę produkcyjną. Inwestycje w nowe urządzenia mogą pociągać za sobą wzrost kosztów amortyzacji. Z drugiej strony nowe urządzenia produkcyjne, jak stwierdził wnioskodawca w odpowiedzi na uwagi AETMD, mogą również prowadzić do zmian (w porównaniu do istniejących linii produkcyjnych), takich jak poziom automatyzacji. Zmiany te powinny mieć bezpośredni wpływ na zmniejszenie kosztów pracy i kosztów energii i mogłyby zrekomensować wzrost kosztów amortyzacji.
- (55) Podsumowując, należy stwierdzić, że ogólny wpływ na koszty produkcji przypadające na wyprodukowaną jednostkę będzie można zmierzyć dopiero po uruchomieniu nowych instalacji i ujęciu wszystkich dodatkowych kosztów w księgach rachunkowych.
- (56) Niemniej jednak, uwzględniając cel inwestycji (zwiększenie efektywności i konkurencyjności w celu zmniejszenia jednostkowych kosztów produkcji), oczekuje się, że przynajmniej w perspektywie średnio- i długoterminowej nie dojdzie do znacznego wzrostu jednostkowych kosztów produkcji. W takiej sytuacji wartość normalna powinna nadal opierać się na cenach krajowych, jak w aktualnym przeglądzie. Argument przedstawiony przez AETMD należy zatem odrzucić.
- (57) Po ujawnieniu ustaleń AETMD zakwestionowało również trwały charakter nowego marginesu dumpingu. AETMD argumentowało, że podstawa cen eksportowych zastosowana do obliczenia marginesu dumpingu nie jest reprezentatywna. W szczególności stowarzyszenie twierdziło, że:
- a) liczba ton wywozu w ODP była zbyt mała, aby być uważana za reprezentatywną; oraz
- b) w odniesieniu do motywu 29 ceny eksportowe należy uznać za niereprezentatywne, gdyż niemal połowę wszystkich wywozów w trakcie ODP stanowiły transakcje eksportowe produktów własnej marki. AETMD było zdania, że jeżeli proponowane zmniejszenie środków wejdzie w życie, większą część wywozu do Unii będzie raczej stanowił wywóz realizowany pod marką sprzedawcy detalicznego i po niższych cenach eksportowych ⁽²⁾.
- (58) Ze względu na to, że ilości wywożone do Unii były nieznaczące, ustalenie dokonane przez Komisję, że ceny eksportowe wnioskodawcy zapłacone lub należne przy wywozie do Unii były reprezentatywne, odbyło się poprzez porównanie tych cen z cenami eksportowymi wnioskodawcy zapłaconymi lub należnymi w przypadku dokonywania wywozu do innych państw trzecich. Na tej podstawie stwierdzono, że ceny pobierane od konsumentów w Unii odpowiadały cenom pobieranym od konsumentów na innych rynkach eksportowych.
- (59) Istnienie różnych segmentów rynku, własnej marki i marki detalicznej uznano w trakcie wcześniejszych dochodzeń ⁽³⁾. Stanowi to ważny element definicji różnych rodzajów produktu objętych zakresem definicji produktu objętego postępowaniem. Na tej podstawie dokonano porównania wywozu produktów własnej marki ze sprzedażą krajową produktów własnej marki oraz porównania sprzedaży eksportowej produktów marki detalicznej ze sprzedażą krajową produktów marki detalicznej.
- (60) Twierdzenie AETMD, że przysły wywóz będzie składał się głównie z produktów marki detalicznej, jest spekulatywne, nie jest poparte dowodami i jako takie jest niewystarczające, by kwestionować reprezentatywność wywozu produktów własnej marki w ODP. Twierdzenie AETMD zostaje zatem odrzucone.
- (61) AETMD twierdziło również, że obniżenie poziomu cła mogłoby prowadzić do ryzyka obejścia środków.
- (62) Należy przypomnieć, że obowiązujące stawki celne różnią się już w stosunku do poszczególnych tajlandzkich producentów eksportujących. Tak więc ryzyko obejścia środków (tzn. za pomocą dodatkowego kodu TARIC z niższymi stawkami celnymi) istnieje od czasu wprowadzenia środków pierwotnych. Niższe cło dla jednego z tych producentów eksportujących samo w sobie nie zwiększa ryzyka obejścia środków przez Tajlandię jako całość.

⁽¹⁾ Zob. pkt 49–75 przeglądu wygaśnięcia.

⁽²⁾ Zob. pkt 86 przeglądu wygaśnięcia.

⁽³⁾ Zob. pkt 85 przeglądu wygaśnięcia.

- (63) Ponadto, jeżeli dostępne staną się nowe informacje wskazujące na to, iż poprzez to obejście osłabiane są skutki cła, można ewentualnie wszcząć dochodzenie, jeżeli tylko spełnione są warunki określone w art. 13 rozporządzenia podstawowego.
- (64) AETMD stwierdziło również, że wnioskodawca mógł sztucznie zwiększyć ceny eksportowe do Unii w drodze kompensacji z równoległą sprzedażą innych produktów po cenach sztucznie zaniżonych.
- (65) Jak wskazano w motywie 58, ceny eksportowe stosowane w wywozie do Unii produktu objętego postępowaniem były zgodne z cenami wywozu do państw trzecich. Dlatego też nic nie wskazuje na to, by ceny eksportowe stosowane w wywozie do Unii były sztucznie zawyżone w ODP, i w związku z powyższym argument ten zostaje odrzucony.

5. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (66) W świetle wyników dochodzenia Komisja uważa za stosowne zmienić stawkę cła antydumpingowego stosowaną do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego od River Kwai International Food Industry Co., Ltd.
- (67) Ponadto na wniosek wnioskodawcy zmianie ulega również jego adres w Tajlandii.

6. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (68) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić zmianę rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 875/2013.
- (69) Po ujawnieniu ustaleń rząd Tajlandii argumentował, że średnia stawka cła dla współpracujących eksporterów

nieobjętych próbą powinna również zostać zmieniona w celu uwzględnienia ustaleń niniejszego częściowego przeglądu okresowego. Należy zaznaczyć, że argument ten wykracza poza ograniczony zakres obecnego przeglądu, którego celem jest wyłącznie dostosowanie poziomu istniejących stawek cła antydumpingowego w odniesieniu do wnioskodawcy. Każdy wniosek o zmianę poziomu stawek cła antydumpingowego w następstwie rzekomej zmiany okoliczności powinien zostać przedstawiony zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Z tego względu argument ten należy odrzucić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Pozycja dotycząca River Kwai International Food Industry Co., Ltd w tabeli w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 875/2013 otrzymuje brzmienie:

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
„River Kwai International Food Industry Co., Ltd, 99 Moo 1 Thanamtuen Khaupoon Road Kaengsian, Muang, Kanchanaburi 71000 Tajlandia	3,6	A791”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2014 r.

W imieniu Rady
A. TSAFTARIS
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 308/2014**z dnia 20 marca 2014 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Almendra de Mallorca/Almendra Mallorquina/Ametlla de Mallorca/Ametlla Mallorquina (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Hiszpanii o rejestrację nazwy „Almendra de Mallorca”/„Almendra Mallorquina”/„Ametlla de Mallorca”/„Ametlla Mallorquina” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Almendra de Mallorca”/„Almendra Mallorquina”/„Ametlla de Mallorca”/„Ametlla Mallorquina” powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 marca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 317 z 31.10.2013, s. 8.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

HISZPANIA

Almendra de Mallorca/Almendra Mallorquina/Ametlla de Mallorca/Ametlla Mallorquina (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 309/2014**z dnia 20 marca 2014 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Aceite de la Comunitat Valenciana (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1151/2012 wniosek Hiszpanii w sprawie rejestracji nazwy „Aceite de la Comunitat Valenciana” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.
- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeczności zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE)

nr 1151/2012, nazwa „Aceite de la Comunitat Valenciana” powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Aceite de la Comunitat Valenciana” zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.5. Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itd.) z załącznika II do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1898/2006⁽³⁾.**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 marca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 276 z 25.9.2013, s. 9.⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1898/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. określające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 369 z 23.12.2006, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 310/2014**z dnia 25 marca 2014 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego, której udzielono tej informacji, przez pewien okres, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 przez okres trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 marca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Monitor kolorowy z wyświetlaczem ciekłokrystalicznym (LCD), o wymiarze przekątnej ekranu w przybliżeniu 48 cm (19 cali) oraz wymiarach w przybliżeniu 46 cm × 37 cm × 21 cm, posiadający:</p> <ul style="list-style-type: none"> — natywną rozdzielczość 1 440 × 900 pikseli, — obsługiwane rozdzielczości: 640 × 480 pikseli, 800 × 600 pikseli, 1 024 × 768 pikseli i 1 280 × 1 024 pikseli, — format obrazu 16:10, — rozmiar piksela 0,285 mm, — jasność 300 cd/m², — kontrast 500:1, — czas reakcji 8 ms, — dwa głośniki, — przyciski zasilania i regulacyjne. <p>Jest on wyposażony w następujące interfejsy:</p> <ul style="list-style-type: none"> — DVI-D, — dwa VGA. <p>Ma podstawę z mechanizmem uchylnym.</p> <p>Monitor jest przedstawiany do stosowania z maszynami do automatycznego przetwarzania danych (ADP).</p>	8528 51 00	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 8528 i 8528 51 00.</p> <p>Ze względu na obiektywne cechy produktu, takie jak rozdzielczość, obsługiwane rozdzielczości, format obrazu, rozmiar piksela odpowiedni do długotrwałego oglądania z bliskiej odległości, jasność, interfejsy powszechnie stosowane w systemach ADP i obecność mechanizmu uchylnego, zamierzonym wykorzystaniem jest wykorzystanie jako monitora w rodzaju wyłącznie lub głównie stosowanych w systemie ADP objętym pozycją 8471.</p> <p>Zatem monitor należy klasyfikować do kodu CN 8528 51 00 jako pozostałe monitory w rodzaju wyłącznie lub głównie stosowanych w systemach do automatycznego przetwarzania danych objętych pozycją 8471.</p>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 311/2014**z dnia 25 marca 2014 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodów CN wskazanych w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez osobę, której udzielono tej informacji, przez pewien okres, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodów CN wskazanych w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 przez okres trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 marca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>1. Urządzenie z funkcjami odtwarzania i edytowania dźwięku, w obudowie o wymiarach w przybliżeniu 43 cm × 15 cm × 8 cm.</p> <p>Jest wyposażone w czytnik CD i wyjście audio. Ma ono pokrętła, przyciski, suwaki i niewielki wskaźnik-wyświetlacz ciekłokrystaliczny (LCD).</p> <p>Urządzenie jest zdolne do edytowania dźwięku: jest ono wyposażone w punkty płynnej pętli, starty zacięć, licznik beatów na minutę (BPM) oraz tłumik nastawny.</p> <p>Urządzenie jest przeznaczone do odtwarzania i edytowania dźwięku w środowisku nieprofesjonalnym.</p>	8519 81 35	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 3 do sekcji XVI oraz brzmienie kodów CN 8519, 8519 81 oraz 8519 81 35.</p> <p>Ponieważ urządzenie jest przeznaczone do wykonywania dwóch alternatywnych funkcji (funkcja odtwarzania dźwięku i funkcja edytowania dźwięku), na mocy uwagi 3 do sekcji XVI należy je klasyfikować jako to urządzenie, które wykonuje jego główną funkcję.</p> <p>Ze względu na jego obiektywne cechy, a mianowicie obecność tylko jednego wejścia dla plików dźwiękowych (czytnik CD) oraz ograniczoną możliwość edytowania, funkcja odtwarzania dźwięku jest główną funkcją urządzenia.</p> <p>Zatem urządzenie należy klasyfikować do kodu CN 8519 81 35 jako pozostałe urządzenia do rejestrowania lub odtwarzania dźwięku z laserowym systemem odczytu.</p>
<p>2. Urządzenie z funkcjami odtwarzania i edytowania/miksowania dźwięku (tak zwany „DJ multiplayer”), w obudowie o wymiarach w przybliżeniu 40 cm × 32 cm × 10 cm.</p> <p>Jest wyposażone w czytnik CD i różne interfejsy (USB, wyjścia audio, czytnik kart SD). Ma pokrętła, przyciski, suwaki i 6,1 calowy wskaźnik-wyświetlacz ciekłokrystaliczny (LCD).</p> <p>Urządzenie jest zdolne do edytowania i miksowania dźwięku. Do tych celów jest, między innymi, wyposażone w:</p> <ul style="list-style-type: none"> — automatyczny licznik beatów na minutę (BPM), — funkcje start zacięcia i „back cue”, — funkcję „hot cue”, — pętle, — pętlę 4-beatową (loop 4-beatowy), — ustawianie punktu rozpoczęcia odtwarzania (punkt „cue”). <p>Urządzenie jest przeznaczone dla profesjonalnych didżejów do odtwarzania, edytowania i miksowania dźwięku.</p>	8543 70 90	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 3 do sekcji XVI oraz brzmienie kodów CN 8543, 8543 70 oraz 8543 70 90.</p> <p>Ponieważ urządzenie jest przeznaczone do wykonywania dwóch alternatywnych funkcji (funkcja odtwarzania dźwięku i funkcja edytowania/miksowania dźwięku), na mocy uwagi 3 do sekcji XVI należy je klasyfikować jako to urządzenie, które wykonuje jego główną funkcję.</p> <p>Ze względu na jego obiektywne cechy, a mianowicie ilość technicznych właściwości do edytowania i miksowania dźwięku, możliwość miksowania plików dźwiękowych pochodzących z różnych źródeł oraz konstrukcję i zamysł urządzenia, funkcja edytowania/miksowania dźwięku jest główną funkcją urządzenia. Wskutek tego wyklucza się klasyfikację do pozycji 8519.</p> <p>Zatem urządzenie należy klasyfikować do kodu CN 8543 70 90 jako pozostałe maszyny i aparatura, posiadające indywidualne funkcje, niewymienione ani niewłączone gdzie indziej w dziale 85.</p>

(1)	(2)	(3)
<p>Pliki dźwiękowe, które są odtwarzane, edytowane i miksowane, mogą przychodzić z różnych źródeł (czytnika CD, maszyny do automatycznego przetwarzania danych (ADP), pamięci USB lub karty SD).</p> <p>Urządzenie może działać niezależnie lub w połączeniu z maszyną ADP.</p>		

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 312/2014**z dnia 26 marca 2014 r.****ustanawiające kodeks sieci dotyczący bilansowania gazu w sieciach przesyłowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Szybkie ukończenie budowy w pełni operacyjnego i wzajemnie połączonego wewnętrznego rynku energii, który przyczynia się do zapewnienia unijnej gospodarce dostaw przystępnej cenowo i zrównoważonej energii, ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celu, jakim jest zwiększenie konkurencyjności i zapewnienie wszystkim konsumentom możliwości nabywania energii po najbardziej konkurencyjnych cenach.
- (2) W celu osiągnięcia ściślejszej integracji rynku ważne jest, aby zasady bilansowania gazu w sieciach przesyłowych ułatwiały obrót gazem między obszarami bilansowania i przyczyniały się w ten sposób do wzrostu płynności rynku. Niniejsze rozporządzenie określa w związku z tym zharmonizowane, obejmujące całą Unię zasady dotyczące bilansowania, które mają na celu zagwarantowanie użytkownikom sieci, że mogą zarządzać swoimi pozycjami bilansowymi na różnych obszarach bilansowania w obrębie Unii w sposób racjonalny pod względem kosztów i niedyskryminacyjny.
- (3) Niniejsze rozporządzenie wspiera rozwój konkurencyjnego hurtowego rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych w Unii Europejskiej, na którym możliwe jest elastyczne udostępnianie gazu pochodzącego z dowolnego źródła, w celu oferowania go do kupna i sprzedaży za pomocą mechanizmów rynkowych, dzięki czemu użytkownicy sieci mogą efektywnie bilansować swoje portfele bilansowe, a operator systemu przesyłowego może wykorzystywać elastyczność w zakresie dostaw gazu do bilansowania sieci przesyłowej.
- (4) Rozporządzeniem (WE) nr 715/2009 ustanowiono niedyskryminacyjne zasady określające warunki dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego gazu. Zasady bilansowania o charakterze rynkowym zapewniają użytkownikom sieci zachęty finansowe do bilansowania ich portfeli bilansowych poprzez odzwierciedlające koszty opłaty za niezbilansowanie.
- (5) Na użytkownikach sieci powinien spoczywać obowiązek bilansowania ilości dostarczanych przez nich w stosunku do ilości przez nich odbieranych, przy czym zasady bilansowania zostały określone w taki sposób, aby wspierały hurtowy rynek gazu dla transakcji krótkoterminowych poprzez ustanowienie platform obrotu, które ułatwią w większym stopniu obrót gazem pomiędzy użytkownikami sieci a operatorem systemu przesyłowego. Operatorzy systemów przesyłowych przeprowadzają uzupełniające bilansowanie sieci przesyłowych, o ile jest ono konieczne. Operatorzy systemów przesyłowych powinni przy tym przestrzegać kolejności uszeregowania ofert. Kolejność uszeregowania ofert jest ustalona w taki sposób, że przy zamawianiu gazu operatorzy systemów przesyłowych uwzględniają zarówno względy ekonomiczne, jak i operacyjne, i wykorzystują produkty, które mogą być dostarczane z maksymalnie szerokiego spektrum źródeł, w tym produkty pochodzące z instalacji LNG i instalacji magazynowych. Operatorzy systemów przesyłowych powinni dążyć do zaspokajania swoich potrzeb w zakresie bilansowania gazu w jak największym zakresie poprzez kupno i sprzedaż standardowych produktów krótkoterminowych na hurtowym rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych.
- (6) W celu umożliwienia użytkownikom sieci bilansowania ich portfeli bilansowych w niniejszym rozporządzeniu ustanowiono także minimalne wymogi dotyczące dostarczania informacji, aby wprowadzić rynkowy system bilansowania. Przepływy informacji określone w niniejszym rozporządzeniu mają zatem służyć wsparciu procesu dobrego bilansowania i mają zapewniać zestaw informacji pomagających użytkownikom sieci w zarządzaniu ryzykiem i możliwościami w sposób racjonalny pod względem kosztów.
- (7) Uzupełniając obowiązek ochrony informacji handlowych podlegających szczególnej ochronie, niniejsze rozporządzenie nakłada na operatorów systemów przesyłowych obowiązek utrzymywania w poufności informacji i danych przekazanych im w celu wykonywania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zakazuje ich ujawniania w całości lub w części wobec osób trzecich, chyba że operator systemu przesyłowego jest do tego upoważniony na podstawie przepisów prawa, jednakże ujawnienie to musi ograniczać się do prawnie określonego zakresu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 36.

- (8) Niniejsze rozporządzenie, które przyjęto na podstawie rozporządzenia (WE) nr 715/2009, uzupełnia to rozporządzenie i stanowi jego integralną część. Odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 715/2009 w innych aktach prawnych należy rozumieć jako odniesienia także do niniejszego rozporządzenia. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do niewyłączonych zdolności w ramach istotnej nowej infrastruktury, która otrzymała zwolnienie na podstawie art. 32. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE⁽¹⁾ lub dawnego art. 18 dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾, w zakresie, w jakim niniejsze rozporządzenie nie narusza takiego zwolnienia. Niniejsze rozporządzenie jest stosowane z uwzględnieniem szczególnego charakteru połączeń wzajemnych.
- (9) Niniejsze rozporządzenie zostało przygotowane zgodnie z procedurą określoną w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 715/2009. Harmonizuje ono w większym stopniu zasady bilansowania określone w art. 21 rozporządzenia (WE) nr 715/2009 w celu ułatwienia obrotu gazem.
- (10) Niniejsze rozporządzenie obejmuje przepisy, które mają zastosowanie do operatorów systemów dystrybucyjnych i których celem jest ujednoczenie pełnionych przez nich funkcji, ale tylko w przypadkach, gdy jest to konieczne do należytego wykonania tych przepisów, i tylko w takim zakresie.
- (11) Krajowe organy regulacyjne i operatorzy systemów przesyłowych powinni mieć na uwadze najlepsze praktyki i starania w celu harmonizacji procedur zmierzających do wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Działając zgodnie z art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 713/2009⁽³⁾, Agencja i krajowe organy regulacyjne powinny zapewnić wdrożenie zasad bilansowania w całej Unii w najbardziej skuteczny sposób.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 51 dyrektywy 2009/73/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia kodeks sieci określający zasady bilansowania gazu, w tym sieciowe zasady dotyczące procedur nominacji, opłat za niezbilansowanie, procedur rozliczeniowych związanych z opłatą za niezbilansowanie dobowe oraz bilansowania operacyjnego między sieciami operatorów systemów przesyłowych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94).

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 98/30/WE (Dz.U. L 176 z 15.7.2003, s. 57).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 713/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 1).

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do obszarów bilansowania w granicach Unii.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania obszarów bilansowania w państwach członkowskich, którym przyznano odstępstwo na podstawie art. 49 dyrektywy 2009/73/WE.
3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do ewentualnych koniecznych uzgodnień pomiędzy alokacją a faktycznym zużyciem, które zostało później ustalone na podstawie odczytów z przyrządów pomiarowych odbiorców końcowych.
4. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do sytuacji nadzwyczajnych, w których operator systemu przesyłowego wdraża szczegółowe środki określone, odpowiednio, w mających zastosowanie przepisach krajowych i na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 994/2010 z dnia 20 października 2010 r. w sprawie środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego⁽⁴⁾.
5. Odpowiednie prawa i obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do użytkowników sieci mają zastosowanie tylko wobec tych użytkowników sieci, którzy zawarli prawnie wiążącą umowę, będącą umową przesyłową lub inną umową, która umożliwia im przedstawianie powiadomień o transakcji zgodnie z art. 5.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 715/2009, art. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 984/2013 z dnia 14 października 2013 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący mechanizmów alokacji zdolności w systemach przesyłowych gazu i uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009⁽⁵⁾ oraz w art. 2 dyrektywy 2009/73/WE. Ponadto stosuje się następujące definicje:

- 1) „obszar bilansowania” oznacza system wejścia-wyjścia, do którego ma zastosowanie określony system bilansowania i który może obejmować systemy dystrybucyjne lub części tych systemów;
- 2) „działanie bilansujące” oznacza działanie podjęte przez operatora systemu przesyłowego w celu zmiany przepływu gazu do lub z sieci przesyłowej, z wyłączeniem działań, w których gaz nie jest rozliczony jako odebrany z systemu, i w których gaz jest zużywany przez operatora systemu przesyłowego na potrzeby technologiczne systemu;

⁽⁴⁾ Dz.U. L 295 z 12.11.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 273 z 15.10.2010, s. 5.

- 3) „opłata związana z neutralnością bilansowania” oznacza opłatę odpowiadającą różnicy pomiędzy kwotami otrzymanymi lub należnymi a kwotami zapłaconymi lub przypadającymi do zapłaty przez operatora systemu przesyłowego z tytułu wykonywanej przez niego działalności bilansującej, której kwota jest wypłacana odpowiednim użytkownikom sieci lub od nich pobierana;
- 4) „platforma obrotu” oznacza platformę elektroniczną udostępnianą i prowadzoną przez operatora platformy obrotu, na której uczestnicy obrotu mogą składać i przyjmować – w tym z prawem do ich zmiany i wycofania – oferty kupna i sprzedaży gazu potrzebnego do zaspokojenia potrzeb wynikających z krótkookresowych wahań popytu lub podaży, zgodnie z ogólnymi warunkami, które mają zastosowanie na tej platformie obrotu, i na której operator systemu przesyłowego zawiera transakcje w celu przeprowadzenia działań bilansujących;
- 5) „uczestnik obrotu” oznacza użytkownika sieci lub operatora systemu przesyłowego, który zawarł umowę z operatorem platformy obrotu i który spełnia warunki wymagane do dopuszczenia do zawierania transakcji na platformie obrotu;
- 6) „platforma rynku bilansującego” oznacza platformę obrotu, na której operator systemu przesyłowego jest uczestnikiem obrotu w odniesieniu do wszystkich transakcji;
- 7) „usługa bilansująca” oznacza usługę świadczoną na rzecz operatora systemu przesyłowego na podstawie umowy dotyczącej gazu potrzebnego do zaspokojenia potrzeb wynikających z krótkookresowych wahań popytu lub podaży, która nie jest standardowym produktem krótkoterminowym;
- 8) „ilość potwierdzona” oznacza potwierdzoną przez operatora systemu przesyłowego ilość gazu, której przesył ma nastąpić podczas doby gazowej D zgodnie z planem (nominacją) lub zmienionym planem (renominacją);
- 9) „opłata za niezbilansowanie dobowe” oznacza kwotę pieniężną płaconą lub otrzymywaną przez użytkownika sieci z tytułu ilości niezbilansowania dobowego;
- 10) „mierzona codziennie” oznacza, że ilość gazu jest mierzona i rejestrowana raz na dobę gazową;
- 11) „mierzona śróddziennie” oznacza, że ilość gazu jest mierzona i rejestrowana co najmniej dwa razy w ciągu doby gazowej;
- 12) „mierzona rzadziej niż codziennie” oznacza, że ilość gazu jest mierzona i rejestrowana rzadziej niż raz na dobę gazową;
- 13) „portfel bilansowy” oznacza wyodrębnioną część ilości dostarczanych i ilości odbieranych przez użytkownika sieci;
- 14) „ilość zgłaszana” oznacza ilość gazu, do którego prawa są przenoszone, w zależności od przypadku, pomiędzy operatorem systemu przesyłowego a użytkownikiem lub użytkownikami sieci lub pomiędzy portfelami bilansowymi;
- 15) „alokacja” oznacza ilość gazu przypisaną użytkownikowi sieci przez operatora systemu przesyłowego jako ilość dostarczaną lub ilość odbieraną wyrażoną w kWh do celów określenia ilości niezbilansowania dobowego;
- 16) „cykl renowacji” oznacza proces przeprowadzany przez operatora systemu przesyłowego po otrzymaniu renowacji, mający na celu dostarczenie użytkownikowi sieci informacji dotyczącej ilości potwierdzonych;
- 17) „opłata śróddzienna” oznacza opłatę pobieraną przez operatora systemu przesyłowego od użytkownika sieci lub płatność dokonywaną przez operatora systemu przesyłowego na rzecz użytkownika sieci z tytułu obowiązku śróddziennego;
- 18) „obowiązek śróddzienny” oznacza zestaw reguł dotyczących ilości dostarczanych i odbieranych przez użytkowników sieci w ciągu doby gazowej, które operator systemu przesyłowego ustanawia w stosunku do użytkowników sieci;
- 19) „wariant podstawowy” oznacza model przekazywania informacji, w ramach którego informacje dotyczące mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych stanowią prognozy przekazywane przed daną dobą gazową i w trakcie danej doby gazowej;
- 20) „wariant 1” oznacza model przekazywania informacji, w ramach którego informacje dotyczące mierzonych rzadziej niż codziennie i mierzonych codziennie ilości odbieranych opierają się na podziale przepływów zmierzonych podczas doby gazowej;
- 21) „wariant 2” oznacza model przekazywania informacji, w ramach którego informacje dotyczące mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych stanowią prognozę przekazywaną przed daną dobą gazową.

ROZDZIAŁ II

SYSTEM BILANSOWANIA

Artykuł 4

Zasady ogólne

1. Użytkownicy sieci mają obowiązek bilansować swoje portfele bilansowe, tak aby ograniczyć do minimum konieczność podejmowania przez operatorów systemów przesyłowych działań bilansujących określonych w niniejszym rozporządzeniu.
2. Zasady bilansowania ustanowione zgodnie z niniejszym rozporządzeniem muszą odzwierciedlać faktyczne potrzeby systemu, przy uwzględnieniu zasobów dostępnych dla operatorów systemów przesyłowych, oraz muszą dostarczać użytkownikom sieci zachęty do efektywnego bilansowania ich portfeli bilansowych.
3. Użytkownicy sieci muszą mieć możliwość zawarcia prawnie wiążącej umowy z operatorem systemu przesyłowego, pozwalającej im przedstawiać powiadomienia o transakcji niezależnie od tego, czy zakontraktowali zdolność przesyłową.

4. W przypadku obszaru bilansowania, na którym działa więcej niż jeden operator systemu przesyłowego, niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich operatorów systemów przesyłowych na tym obszarze bilansowania. Jeżeli obowiązek bilansowania ich sieci przesyłowych został przekazany określonej podmiotowi, niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do tego podmiotu w zakresie określonym zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi.

Artykuł 5

Powiadomienia o transakcji i alokacje

1. Gaz jest przenoszony pomiędzy dwoma portfelami bilansowymi w obrębie jednego obszaru bilansowania za pomocą powiadomień o transakcjach zbycia i nabycia przedkładanych operatorowi systemu przesyłowego w odniesieniu do danej doby gazowej.

2. Ramy czasowe przedkładania, wycofywania i zmian powiadomień o transakcji są określane przez operatora systemu przesyłowego w umowie przesyłowej lub w innej prawnie wiążącej umowie zawartej z użytkownikami sieci, z uwzględnieniem ewentualnego czasu potrzebnego na przetwarzanie powiadomień o transakcji. Operator systemu przesyłowego umożliwia użytkownikom sieci przedstawianie powiadomienia o transakcji na krótko przed terminem, w którym takie powiadomienie o transakcji staje się skuteczne.

3. Operator systemu przesyłowego ogranicza do minimum czas przetwarzania powiadomień o transakcji. Przetwarzanie nie powinno trwać dłużej niż trzydzieści minut, z wyjątkiem sytuacji gdy termin, w którym powiadomienie o transakcji staje się skuteczne, umożliwia przedłużenie czasu przetwarzania maksymalnie do dwóch godzin.

4. Powiadomienie o transakcji zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) dobę gazową, w której przenoszony jest gaz;
- b) wskazanie portfeli bilansowych, których dotyczy transakcja;
- c) informację, czy powiadomienie dotyczy transakcji zbycia czy nabycia;
- d) ilość zgłaszaną wyrażoną w kWh/d w przypadku ilości zgłaszanej dla poszczególnych dób lub w kWh/h w przypadku ilości zgłaszanej dla poszczególnych godzin, zgodnie z wymogami operatora systemu przesyłowego.

5. Gdy operator systemu przesyłowego otrzymuje komplet powiadomień o odpowiadających sobie transakcjach zbycia i nabycia, a ilości zgłaszane są równe, przydziela on ilość zgłaszaną odpowiednim portfelom bilansowym:

- a) jako ilość odbieraną – portfelowi bilansowemu należącemu do użytkownika sieci, który przedstawił powiadomienie o transakcji zbycia; oraz

- b) jako ilość dostarczaną – portfelowi bilansowemu należącemu do użytkownika sieci, który przedstawił powiadomienie o transakcji nabycia.

6. Jeżeli ilości zgłaszane, o których mowa w ust. 5, nie są równe, operator systemu przesyłowego albo przydziela niższą z ilości zgłaszanych, które zostały wskazane w powiadomieniach o transakcji, albo odrzuca oba powiadomienia o transakcji. Stosowana w takim przypadku zasada musi zostać określona przez operatora systemu przesyłowego w umowie przesyłowej, która ma zastosowanie, lub w innej prawnie wiążącej umowie.

7. Usługodawca może działać w imieniu użytkownika sieci do celów ust. 5, o ile operator systemu przesyłowego wyraził na to uprzednio zgodę.

8. Użytkownik sieci może przedstawić podczas doby gazowej powiadomienie o transakcji niezależnie od tego, czy w odniesieniu do tej doby gazowej dokonał jakiegokolwiek nominacji.

9. Przepisy ust. 1–8 mają zastosowanie, *mutatis mutandis*, do operatorów systemów przesyłowych zawierających transakcje zgodnie z art. 6 ust. 3 lit. a).

ROZDZIAŁ III

BILANSOWANIE OPERACYJNE

Artykuł 6

Przepisy ogólne

1. Operator systemu przesyłowego podejmuje działania bilansujące w celu:

- a) utrzymania sieci przesyłowej w granicach jej limitów operacyjnych;
- b) uzyskania na koniec doby innej wartości akumulacji w sieci przesyłowej niż oczekiwana na podstawie przewidywanych dla tej doby gazowej ilości dostarczanych i ilości odbieranych, w sposób zgodny z ekonomiczną i efektywną eksploatacją sieci przesyłowej.

2. Podejmując działania bilansujące, operator systemu przesyłowego uwzględni co najmniej następujące informacje dotyczące obszaru bilansowania:

- a) szacunki własne operatora systemu przesyłowego na temat zapotrzebowania na gaz w ciągu całej doby gazowej i w różnych okresach podczas doby gazowej, w odniesieniu do której rozważane jest podjęcie działania bilansującego lub większej liczby takich działań;
- b) informacje na temat nominacji i alokacji oraz mierzone przepływy gazu;
- c) ciśnienia gazu wewnątrz sieci przesyłowej lub sieci przesyłowych.

3. Operator systemu przesyłowego podejmuje działania bilansujące poprzez:

- a) kupno i sprzedaż standardowych produktów krótkoterminowych na platformie obrotu; lub
- b) wykorzystywanie usług bilansujących.

4. Podejmując działania bilansujące, operator systemu przesyłowego uwzględnia następujące zasady:

- a) działania bilansujące muszą być podejmowane na zasadach niedyskryminacyjnych;
- b) działania bilansujące muszą uwzględniać wszelkie spoczywające na operatorach systemów przesyłowych obowiązki dotyczące ekonomicznej i efektywnej eksploatacji sieci przesyłowej.

Artykuł 7

Standardowe produkty krótkoterminowe

1. Obrót standardowymi produktami krótkoterminowymi jest prowadzony na zasadzie dostawy w ciągu dnia lub z jednodniowym wyprzedzeniem, przez siedem dni w tygodniu, zgodnie z mającymi zastosowanie warunkami ogólnymi platformy obrotu, uzgodnionymi pomiędzy operatorem platformy obrotu a operatorem systemu przesyłowego.

2. Inicjującym uczestnikiem obrotu jest uczestnik obrotu, który umieszcza na platformie obrotu ofertę kupna lub sprzedaży, a przyjmującym uczestnikiem obrotu jest uczestnik obrotu, który przyjmuje tę ofertę.

3. W przypadku obrotu produktem przenoszącym prawo własności:

- a) jeden z uczestników obrotu wystosowuje powiadomienie o transakcji nabycia, a drugi – powiadomienie o transakcji zbycia;
- b) w obu powiadomieniach o transakcji wskazana jest ilość gazu przenoszona pomiędzy uczestnikiem obrotu, który złożył powiadomienie o transakcji zbycia, a uczestnikiem obrotu, który złożył powiadomienie o transakcji nabycia;
- c) w przypadku stosowania ilości zgłaszanych dla poszczególnych godzin, są one równe dla wszystkich godzin pozostałych do końca doby gazowej, począwszy od określonej godziny rozpoczęcia, i równe zero dla wszystkich godzin przed tą godziną rozpoczęcia.

4. W przypadku obrotu produktem związanym z lokalizacją:

- a) operator systemu przesyłowego określa odpowiednie punkty wejścia i wyjścia lub grupy tych punktów, które można wykorzystywać;
- b) są spełnione wszystkie warunki określone w ust. 3;
- c) inicjujący uczestnik obrotu zmienia ilość gazu, która ma zostać dostarczona do sieci przesyłowej lub odebrana z niej w określonym punkcie wejścia lub wyjścia, o ilość

równą ilości zgłaszanej i przedstawia operatorowi systemu przesyłowego dowody potwierdzające, że ilość gazu została odpowiednio zmieniona;

5. W przypadku obrotu produktem na określony okres:

- a) są spełnione warunki określone w ust. 3 lit. a) i b);
- b) ilość zgłaszana dla poszczególnych godzin ma zastosowanie do godzin doby gazowej od określonej godziny rozpoczęcia do określonej godziny zakończenia i jest równa zero dla wszystkich godzin przed godziną rozpoczęcia i po godzinie zakończenia.

6. W przypadku obrotu produktem związanym z lokalizacją i na określony okres muszą być spełnione warunki określone w ust. 4 lit. a) i c) oraz w ust. 5.

7. Tworząc standardowe produkty krótkoterminowe, operatorzy systemów przesyłowych z sąsiadujących obszarów bilansowania współpracują ze sobą w celu ustalenia, jakie produkty są odpowiednie. Każdy operator systemu przesyłowego informuje bez zbędnej zwłoki odpowiednich operatorów platform obrotu o wynikach tej współpracy.

Artykuł 8

Usługi bilansujące

1. Operator systemu przesyłowego ma prawo zamawiać usługi bilansujące w sytuacjach, w których standardowe produkty krótkoterminowe nie zapewnią lub prawdopodobnie nie zapewnią utrzymania systemu przesyłowego w granicach jego limitów operacyjnych, lub w przypadku braku płynności obrotu na hurtowym rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych.

2. W celu podjęcia działań bilansujących poprzez wykorzystanie usług bilansujących operator systemu przesyłowego uwzględnia przy zamawianiu tych usług co najmniej następujące czynniki:

- a) w jaki sposób usługi bilansujące utrzymają sieć przesyłową w granicach jej limitów operacyjnych;
- b) czas zadziałania usług bilansujących w porównaniu z czasem zadziałania dostępnych standardowych produktów krótkoterminowych;
- c) szacowane koszty zamawiania i wykorzystywania usług bilansujących w porównaniu z szacowanym kosztem wykorzystania dostępnych standardowych produktów krótkoterminowych;
- d) obszar, na który należy dostarczyć gaz;
- e) wymagania operatora systemu przesyłowego dotyczące jakości gazu;
- f) w jakim zakresie zamawianie i wykorzystywanie usług bilansujących może wpłynąć na płynność hurtowego rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych.

3. Usługi bilansujące są zamawiane na zasadach rynkowych, w drodze przejrzystej, niedyskryminacyjnej i ogólnodostępnej procedury przetargowej, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi, w szczególności:

- a) przed podjęciem jakiegokolwiek zobowiązania dotyczącego zawarcia umowy o usługę bilansującą operator systemu przesyłowego publikuje nieograniczając konkurencji zaproszenie do składania ofert, w którym wskazuje cel i zakres zamówienia oraz instrukcje skierowane do oferentów, aby umożliwić im uczestniczenie w przetargu;
- b) wyniki są publikowane bez uszczerbku dla ochrony informacji handlowych podlegających szczególnej ochronie, a indywidualne wyniki są ujawniane każdemu oferentowi.

4. W szczególnych okolicznościach krajowy organ regulacyjny może zgodzić się na inną przejrzystą i niedyskryminacyjną procedurę niż ogólnodostępna procedura przetargowa.

5. Okres świadczenia usługi bilansującej nie może przekraczać jednego roku, a data rozpoczęcia usługi musi przypadać w ciągu dwunastu miesięcy od daty podjęcia przez kontrahentów wiążącego zobowiązania dotyczącego tej usługi, chyba że decyzja krajowego organu regulacyjnego zezwala na dłuższy okres świadczenia usługi bilansującej.

6. Operator systemu przesyłowego przeprowadza coroczne przeglądy wykorzystywanych przez niego usług bilansujących, aby ocenić, czy dostępne standardowe produkty krótkoterminowe nie są bardziej odpowiednie z punktu widzenia wymogów operacyjnych operatora systemu przesyłowego i czy możliwe jest zmniejszenie skali wykorzystania usług bilansujących w przyszłym roku.

7. Operator systemu przesyłowego publikuje co roku informacje dotyczące zamówionych usług bilansujących i kosztów poniesionych w związku z tymi usługami.

Artykuł 9

Kolejność uszeregowania ofert

1. Z zastrzeżeniem zasad określonych w art. 6 ust. 4, decydując o odpowiednich działaniach bilansujących, operator systemu przesyłowego:

- a) wykorzystuje w pierwszej kolejności produkty przenoszące prawo własności przed wykorzystaniem innych standardowych produktów krótkoterminowych, kiedy tylko jest to możliwe i w zakresie, w jakim jest to właściwe;
- b) stosuje inne standardowe produkty krótkoterminowe w następujących okolicznościach:

- 1) w przypadku produktów związanych z lokalizacją – gdy utrzymanie sieci przesyłowej w granicach jej limitów operacyjnych wymaga zmiany przepływów gazu w określonych punktach wejścia lub wyjścia lub rozpoczęcia przepływu gazu, począwszy od określonego okresu podczas doby gazowej;

- 2) w przypadku produktów na określony okres – gdy utrzymanie sieci przesyłowej w granicach jej limitów operacyjnych wymaga zmiany przepływów gazu w ciągu określonego okresu podczas doby gazowej. Operator systemu przesyłowego stosuje produkt na określony okres tylko wówczas, gdy produkt ten jest racjonalniejszy pod względem kosztów i bardziej efektywny niż kupno i sprzedaż kombinacji produktów przenoszących prawo własności lub produktów związanych z lokalizacją;

- 3) w przypadku produktów związanych z lokalizacją i na określony okres – gdy utrzymanie sieci przesyłowej w granicach jej limitów operacyjnych wymaga zmiany przepływów gazu w określonych punktach wejścia lub wyjścia oraz w ciągu określonego okresu podczas doby gazowej. Operator systemu przesyłowego stosuje produkt związany z lokalizacją i na określony okres tylko wówczas, gdy produkt ten jest racjonalniejszy pod względem kosztów i bardziej efektywny niż kupno i sprzedaż kombinacji produktów związanych z lokalizacją;

- c) stosuje usługi bilansujące tylko wtedy, gdy standardowe produkty krótkoterminowe nie zapewnią lub – zgodnie z oceną danego operatora systemu przesyłowego – prawdopodobnie nie zapewnią utrzymania systemu przesyłowego w granicach jego limitów operacyjnych.

W ramach odpowiednich poziomów kolejności uszeregowania ofert, o których mowa w lit. a)–c), operator systemu przesyłowego uwzględni racjonalność pod względem kosztów.

2. Prowadząc obrót standardowymi produktami krótkoterminowymi, operator systemu przesyłowego wykorzystuje w pierwszej kolejności produkty śróddzienne przed wykorzystaniem produktów z jednodniowym wyprzedzeniem, kiedy tylko jest to możliwe i w zakresie, w jakim jest to właściwe.

3. Operator systemu przesyłowego może zwrócić się do właściwego krajowego organu regulacyjnego o zgodę na prowadzenie obrotu gazem na sąsiadującym obszarze bilansowania oraz na przesyłanie gazu do i z tego obszaru bilansowania, jako alternatywy dla obrotu produktami przenoszącymi prawo własności lub produktami związanymi z lokalizacją na jego własnym(-ych) obszarze(-ach) bilansowania. Podejmując decyzję o udzieleniu takiej zgody, krajowy organ regulacyjny może uwzględnić alternatywne rozwiązania poprawiające funkcjonowanie rynku krajowego. Mające zastosowanie warunki ogólne są poddawane powtórnej ocenie co roku przez operatora systemu przesyłowego i krajowy organ regulacyjny. Fakt przeprowadzania działania bilansującego nie ogranicza dostępu użytkowników sieci do zdolności w danym punkcie połączenia między-systemowego ani możliwości jej wykorzystania.

4. Operator systemu przesyłowego publikuje corocznie informacje dotyczące kosztów, częstotliwości i liczby działań bilansujących przeprowadzanych zgodnie z każdym z wymogów określonych w ust. 1 oraz działań bilansujących przeprowadzanych zgodnie z ust. 3.

Artykuł 10

Platforma obrotu

1. Do celów udzielania zamówień na standardowe produkty krótkoterminowe operator systemu przesyłowego prowadzi obrót na platformie obrotu, która musi spełniać wszystkie następujące kryteria:

- a) zapewnia w ciągu doby gazowej odpowiednie wsparcie zarówno na rzecz użytkowników sieci – w zakresie prowadzenia obrotu standardowymi produktami krótkoterminowymi, jak i na rzecz operatorów systemów przesyłowych – w zakresie podejmowania odpowiednich działań bilansujących poprzez obrót odpowiednimi standardowymi produktami krótkoterminowymi;
- b) zapewnia przejrzysty i niedyskryminacyjny dostęp;
- c) świadczy usługi na zasadzie równego traktowania;
- d) zapewnia zachowanie anonimowości przy prowadzeniu obrotu, przynajmniej do momentu zawarcia transakcji;
- e) udostępnia wszystkim uczestnikom obrotu szczegółowy wykaz aktualnych ofert kupna i sprzedaży;
- f) zapewnia, aby wszystkie transakcje były odpowiednio zgłaszane operatorowi systemu przesyłowego.

2. Operator systemu przesyłowego dąży do zapewnienia, aby kryteria określone w ust. 1 były spełnione w przypadku co najmniej jednej platformy obrotu. Jeżeli operator systemu przesyłowego nie jest w stanie zapewnić spełnienia tych kryteriów na co najmniej jednej platformie obrotu, musi on podjąć niezbędne działania w celu ustanowienia platformy rynku bilansującego lub wspólnej platformy rynku bilansującego zgodnie z art. 47.

3. Po zawarciu każdej transakcji operator platformy obrotu udostępnia uczestnikom obrotu wystarczające, szczegółowe informacje w celu potwierdzenia tej transakcji.

4. Uczestnik obrotu jest odpowiedzialny za przedłożenie powiadomienia o transakcji operatorowi systemu przesyłowego w sposób określony w art. 5, chyba że obowiązek ten został przekazany operatorowi platformy obrotu lub osobie trzeciej zgodnie z warunkami ogólnymi platformy obrotu, które mają zastosowanie.

5. Operator platformy obrotu:

- a) publikuje zmiany końcowej ceny kupna i końcowej ceny sprzedaży, bez zbędnej zwłoki, po każdej transakcji; lub
- b) przedstawia operatorowi systemu przesyłowego informacje w przypadku, gdy operator systemu przesyłowego decyduje się publikować zmiany końcowej ceny kupna i końcowej ceny sprzedaży. Operator systemu przesyłowego publikuje te informacje bez zbędnej zwłoki.

Jeżeli na tym samym obszarze bilansowania działa więcej niż jeden operator platformy obrotu, to zastosowanie mają przepisy lit. b).

6. Operator platformy obrotu dopuszcza na swojej platformie obrotu transakcje przeprowadzane tylko przez takich użytkowników sieci, którzy są uprawnieni do wystosowywania powiadomień o transakcji.

7. Operator systemu przesyłowego informuje bez zbędnej zwłoki operatora platformy obrotu o utracie przez użytkownika sieci prawa do wystosowywania powiadomień o transakcji zgodnie z mającą zastosowanie obowiązującą umową; prawo użytkownika sieci do prowadzenia obrotu na platformie obrotu jest wówczas zawieszane, bez uszczerbku dla innych środków prawnych, które mogą być dostępne w takim przypadku dla operatora platformy obrotu, zgodnie z mającymi zastosowanie warunkami ogólnymi platformy obrotu.

Artykuł 11

Środki zachęcające

1. W celu zwiększenia płynności hurtowego rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych krajowy organ regulacyjny może ustanawiać zachęty dla operatora systemu przesyłowego do podejmowania w efektywny sposób działań bilansujących lub do korzystania w jak największym zakresie z obrotu standardowymi produktami krótkoterminowymi do celów działań bilansujących.

2. Operator systemu przesyłowego może przedstawić do zatwierdzenia krajowemu organowi regulacyjnemu mechanizm zachęcający, zgodny z ogólnymi zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

3. Przed przedstawieniem wniosku, o którym mowa w ust. 2, operator systemu przesyłowego może skonsultować się z zainteresowanymi stronami, działając z własnej inicjatywy lub na żądanie krajowego organu regulacyjnego.

4. Mechanizm zachęcający:

- a) opiera się na wynikach działań operatora systemu przesyłowego i przyjmuje formę płatności (z górnym pułapem), które operator systemu przesyłowego otrzymuje w przypadku wyników lepszych od założonych i uiszcza w przypadku wyników gorszych od założonych; wyniki te są porównywane do określonych z góry celów, które mogą obejmować między innymi cele w zakresie kosztów;
- b) uwzględnia dostępne dla operatora systemu przesyłowego środki umożliwiające kontrolowanie wyników;
- c) zapewnia, aby jego stosowanie prawidłowo odzwierciedlało podział obowiązków pomiędzy zaangażowanymi stronami;
- d) jest dostosowany do stanu rozwoju odpowiedniego rynku gazu, na którym ma być wdrożony;
- e) podlega regularnym przeglądom, dokonywanym przez krajowy organ regulacyjny w ścisłej współpracy z operatorem systemu przesyłowego, pod kątem zidentyfikowania potrzeby ewentualnych zmian tego systemu i ich zakresu.

ROZDZIAŁ IV

NOMINACJE

Artykuł 12

Przepisy ogólne

1. Ilość gazu wskazywana w nominacji i renominacji jest wyrażana w kWh/d w przypadku dobowych nominacji i renominacji lub w kWh/h w przypadku godzinowych nominacji i renominacji.

2. Obok informacji określonych w niniejszym rozporządzeniu jako wymagane, operator systemu przesyłowego może wymagać od użytkowników sieci dostarczenia dodatkowych informacji na temat nominacji i renominacji, w tym między innymi precyzyjnej, aktualnej i odpowiednio szczegółowej prognozy dotyczącej ilości dostarczanych i ilości odbieranych, zgodnie ze szczególnymi potrzebami tego operatora systemu przesyłowego.

3. Art. 13–16 dotyczące nominacji i renominacji dla produktów z zakresu zdolności rozdzielonej mają zastosowanie, *mutatis mutandis*, w stosunku do pojedynczych nominacji i renominacji dotyczących produktów z zakresu zdolności powiązanej. Operatorzy systemów przesyłowych współpracują ze sobą w celu wdrożenia zasad nominacji i renominacji dotyczących produktów z zakresu zdolności powiązanej w punktach połączeń międzysystemowych.

4. Art. 15 ust. 3 i art. 17 ust. 1 pozostają bez uszczerbku dla zasady dotyczącej minimalnego czasu powiadomienia o przerwaniu usługi, o której mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 984/2013.

Artykuł 13

Informacje dotyczące nominacji i renominacji w punktach połączeń międzysystemowych

Nominacje i renominacje przedstawiane operatorom systemów przesyłowych przez użytkowników sieci w odniesieniu do punktów połączeń międzysystemowych zawierają co najmniej następujące informacje:

- 1) określenie punktu połączenia międzysystemowego;
- 2) kierunek przepływu gazu;
- 3) określenie użytkownika sieci lub, jeżeli ma to zastosowanie, jego portfela bilansowego;
- 4) określenie kontrahenta użytkownika sieci lub, jeżeli ma to zastosowanie, jego portfela bilansowego;
- 5) godziny rozpoczęcia i zakończenia przepływu gazu, w odniesieniu do którego przedstawiana jest nominacja lub renominacja;
- 6) dobę gazową D;
- 7) ilość gazu, o którego przesyłanie ubiega się użytkownik sieci.

Artykuł 14

Procedura nominacji w punktach połączeń międzysystemowych

1. Nominacja dotycząca doby gazowej może być przedstawiana operatorowi systemu przesyłowego przez użytkownika sieci nie później niż w terminie nominacji podczas doby gazowej D-1. Termin nominacji przypada o godz. 13.00 czasu UTC (czas zimowy) lub o godz. 12:00 czasu UTC (czas letni) podczas doby gazowej D-1.

2. Nominacją uwzględnianą przez operatora systemu przesyłowego jest ostatnia nominacja otrzymana przez niego od użytkownika sieci przed upływem terminu nominacji.

3. Komunikat dotyczący ilości potwierdzonych jest wysyłany przez operatora systemu przesyłowego do odpowiednich użytkowników sieci nie później niż w terminie potwierdzenia podczas doby gazowej D-1. Termin potwierdzenia przypada o godz. 15.00 czasu UTC (czas zimowy) lub o godz. 14.00 czasu UTC (czas letni) podczas doby gazowej D-1.

4. Operatorzy systemów przesyłowych po obu stronach punktu połączenia międzysystemowego mogą uzgodnić oferowanie cyklu przednominacyjnego, w ramach którego:

- a) użytkownicy sieci nie mają obowiązku przedstawiania nominacji;
- b) użytkownicy sieci mogą przedstawiać operatorom systemów przesyłowych nominacje dotyczące doby gazowej D nie później niż o godz. 12.00 czasu UTC (czas zimowy) lub o godz. 11.00 czasu UTC (czas letni) podczas doby gazowej D-1;
- c) operator systemu przesyłowego wysyła komunikat dotyczący ilości planowanych do przesłania odpowiednim użytkownikom sieci nie później niż o godz. 12.30 czasu UTC (czas zimowy) lub o godz. 11.30 czasu UTC (czas letni) podczas doby gazowej D-1.

5. W przypadku braku ważnej nominacji wysłanej przez użytkownika sieci przed terminem nominacji odpowiedni operatorzy systemów przesyłowych stosują zasadę domyślnej nominacji, która została uzgodniona pomiędzy tymi operatorami systemu przesyłowego. Zasada domyślnej nominacji obowiązująca w punkcie połączenia międzysystemowego jest komunikowana użytkownikom sieci odpowiednich operatorów systemów przesyłowych.

Artykuł 15

Procedura renominacji w punktach połączeń międzysystemowych

1. Użytkownik sieci może przedstawiać renominacje podczas okresu renominacji, który rozpoczyna się bezpośrednio po terminie potwierdzenia i kończy nie wcześniej niż trzy godziny przed końcem doby gazowej D. Operator systemu przesyłowego rozpoczyna cykl renominacji z początkiem każdej godziny podczas okresu renominacji.

2. Renominacją uwzględnianą przez operatora systemu przesyłowego w ramach cyklu renominacji jest ostatnia renominacja otrzymana przez niego od użytkownika sieci przed rozpoczęciem cyklu renominacji.

3. Komunikat dotyczący ilości potwierdzonych jest wysyłany przez operatora systemu przesyłowego do odpowiednich użytkowników sieci w ciągu dwóch godzin od rozpoczęcia każdego cyklu renominacji. Skuteczna zmiana przepływu gazu jest rozpoczynana po upływie dwóch godzin od początku cyklu renominacji, chyba że:

- a) użytkownik sieci zwrócił się o wyznaczenie późniejszej godziny rozpoczęcia; lub
- b) operator systemu przesyłowego dopuszcza wcześniejszą godzinę rozpoczęcia.

4. Zakłada się, że wszelkie zmiany przepływu gazu następują z początkiem każdej godziny.

Artykuł 16

Szczegółowe przepisy dotyczące punktów połączeń międzysystemowych

1. Jeżeli w punkcie połączenia międzysystemowego współistnieją dobowe i godzinowe nominacje oraz renominacje, to operatorzy systemów przesyłowych lub krajowe organy regulacyjne (w zależności od przypadku) mogą przeprowadzić konsultacje z zainteresowanymi stronami w celu ustalenia, czy po obu stronach tego punktu wzajemnego połączenia należy przedstawić zharmonizowane nominacje i renominacje. W konsultacjach tych uwzględnia się co najmniej następujące kwestie:

- a) skutki finansowe dla operatorów systemów przesyłowych i użytkowników sieci;
- b) wpływ na handel transgraniczny;
- c) wpływ na proces dobowego bilansowania w punkcie lub punktach połączenia międzysystemowego.

2. Proponowane zmiany, po przeprowadzeniu konsultacji, są zatwierdzane przez krajowe organy regulacyjne. Po zatwierdzeniu proponowanych zmian operatorzy systemów przesyłowych zmieniają odpowiednio istniejące porozumienia dotyczące połączenia międzysystemowego, umowy przesyłowe oraz inne wiążące prawnie umowy i publikują te zmiany.

Artykuł 17

Odrzucenie nominacji i renominacji lub zmiana wymaganej ilości gazu w punktach połączeń międzysystemowych

1. Operator systemu przesyłowego może odrzucić:

- a) nominację lub renominację najpóźniej w ciągu dwóch godzin od terminu nominacji lub od początku cyklu renominacji w następujących przypadkach:
 - (i) nie spełnia ona wymogów dotyczących jej treści;
 - (ii) została przedłożona przez podmiot inny niż użytkownik systemu;

(iii) w przypadku dobowej nominacji lub renominacji powoduje ona ujemną zakładaną wielkość przepływu w ramach nominacji;

(iv) przekracza zdolność alokowaną na rzecz użytkownika systemu;

b) renominację najpóźniej w ciągu dwóch godzin od początku cyklu renominacji również w następujących przypadkach:

(i) przekracza ona zdolność alokowaną na rzecz użytkownika systemu w odniesieniu do pozostałych godzin, chyba że renominacja przedstawiona została w celu ubiegania się o przyznanie zdolności przerywanej, o ile zdolność taka jest oferowana przez operatora systemu przesyłowego;

(ii) potwierdzenie godzinowej renominacji powodowałoby przewidywaną zmianę przepływu gazu przed końcem cyklu renominacji.

2. Operator systemu przesyłowego nie może odrzucić nominacji lub renominacji użytkownika systemu wyłącznie na tej podstawie, że planowane przez użytkownika systemu ilości dostarczane i ilości odbierane nie są sobie równe.

3. W przypadku odrzucenia renominacji operator systemu przesyłowego wykorzystuje ostatnią ilość potwierdzoną dla tego użytkownika systemu, o ile taka ilość istnieje.

4. Bez uszczerbku dla szczegółowych warunków mających zastosowanie do zdolności przerywanej i zdolności podlegającej zasadom dotyczącym zarządzania ograniczeniami, operator systemu przesyłowego może zmienić ilość gazu, o którą użytkownik sieci ubiega się w ramach nominacji i renominacji, zasadniczo tylko w wyjątkowych przypadkach i w sytuacjach nadzwyczajnych, gdy występuje wyraźne zagrożenie dla bezpieczeństwa i stabilności systemu. Operatorzy systemów przesyłowych powiadamiają krajowy organ regulacyjny o każdym podjęciu takiego działania.

Artykuł 18

Procedura nominacji i renominacji w punktach innych niż punkty połączeń międzysystemowych

1. W przypadku braku uprzedniego określenia, krajowy organ regulacyjny ustala, po konsultacji z operatorem systemu przesyłowego, w jakich punktach innych niż punkty połączeń międzysystemowych wymagane są nominacje i renominacje.

2. Jeżeli nominacje i renominacje są wymagane w punktach innych niż punkty połączeń międzysystemowych, zastosowanie mają następujące zasady:

- a) użytkownicy systemu mogą przedstawiać renominacje w odniesieniu do doby gazowej;
- b) potwierdzając lub odrzucając przedstawione nominacje i renominacje, operator systemu przesyłowego uwzględnia harmonogramy, o których mowa w art. 17.

ROZDZIAŁ V

OPLATY ZA NIEZBILANSOWANIE DOBOWE*Artykuł 19***Przepisy ogólne**

1. Użytkownicy sieci mają obowiązek płacić lub mają prawo otrzymywać (w zależności od przypadku) opłaty za niezbilansowanie dobowe z tytułu ich ilości niezbilansowania dobowego za każdą dobę gazową.

2. Opłaty za niezbilansowanie dobowe muszą być osobno wyszczególnione na fakturach wystawianych przez operatora systemu przesyłowego dla użytkowników sieci.

3. Opłata za niezbilansowanie dobowe odzwierciedla koszty i uwzględnia ceny związane z ewentualnymi działaniami bilansującymi, które zostały podjęte przez operatora systemu przesyłowego, oraz niewielką korektę, o której mowa w art. 22 ust. 6.

*Artykuł 20***Metoda kalkulacji opłaty za niezbilansowanie dobowe**

1. Operator systemu przesyłowego przedstawia krajowemu organowi regulacyjnemu do zatwierdzenia metodę kalkulacji opłaty za niezbilansowanie dobowe, która ma być stosowana na jego obszarze bilansowania.

2. Po jej zatwierdzeniu, metoda kalkulacji opłaty za niezbilansowanie dobowe jest publikowana na odpowiedniej stronie internetowej. Wszelkie aktualizacje tej metody są niezwłocznie publikowane.

3. Metoda kalkulacji opłaty za niezbilansowanie dobowe określa:

- obliczenia ilości niezbilansowania dobowego, o której mowa w art. 21;
- sposób określania obowiązującej ceny, o której mowa w art. 22; oraz
- wszelkie inne konieczne parametry.

*Artykuł 21***Obliczanie ilości niezbilansowania dobowego**

1. Operator systemu przesyłowego oblicza ilość niezbilansowania dobowego w odniesieniu do portfela bilansowego każdego użytkownika sieci dla każdej doby gazowej, zgodnie z następującym wzorem:

ilość niezbilansowania dobowego = ilości dostarczane – ilości odbierane

2. Obliczanie ilości niezbilansowania dobowego jest odpowiednio dostosowywane w przypadku:

- oferowania usługi elastycznej akumulacji; lub

b) ewentualnych uzgodnień, na podstawie których użytkownicy sieci dostarczają gaz, w tym gaz w naturze, na potrzeby uzupełnienia:

- gazu, który nie jest rozliczony jako odebrany z systemu, w szczególności strat, błędów pomiarowych; lub
- gazu zużytego przez operatora systemu przesyłowego na potrzeby technologiczne systemu, takiego jak gaz paliwowy.

3. Jeżeli suma ilości dostarczanych przez użytkownika sieci w ciągu doby gazowej jest równa sumie ilości odbieranych przez niego w ciągu tej doby gazowej, uznaje się, że użytkownik sieci jest zbilansowany dla tej doby gazowej.

4. Jeżeli suma ilości dostarczanych przez użytkownika sieci w ciągu doby gazowej nie jest równa sumie ilości odbieranych przez niego w ciągu tej doby gazowej, uznaje się, że użytkownik sieci nie jest zbilansowany dla tej doby gazowej i stosuje się opłaty za niezbilansowanie dobowe zgodnie z art. 23.

5. Operator systemu przesyłowego przekazuje użytkownikowi sieci informację o jego wstępnych i ostatecznych ilościach niezbilansowania dobowego zgodnie z art. 37.

6. Podstawą opłaty za niezbilansowanie dobowe jest ostateczna ilość niezbilansowania dobowego.

*Artykuł 22***Obowiązująca cena**

1. Do celów obliczeń opłaty za niezbilansowanie dobowe określonej w art. 23 obowiązująca cena jest ustalana jako:

- krańcowa cena sprzedaży – w przypadku gdy ilość niezbilansowania dobowego jest dodatnia (tzn. gdy podczas danej doby gazowej ilości dostarczane przez użytkownika sieci przewyższają ilości przez niego odbierane); lub
- krańcowa cena kupna – w przypadku gdy ilość niezbilansowania dobowego jest ujemna (tzn. gdy podczas danej doby gazowej ilości odbierane przez użytkownika sieci przewyższają ilości przez niego dostarczane);

2. Krańcowa cena sprzedaży i krańcowa cena kupna są obliczane dla każdej doby gazowej zgodnie z następującymi zasadami:

- krańcowa cena sprzedaży jest równa niższej cenie spośród dwóch następujących cen:
 - najniższej ceny odnotowanej w transakcjach sprzedaży produktów przenoszących prawo własności, w których uczestniczył operator systemu przesyłowego w odniesieniu do tej doby gazowej; lub
 - średnioważonej ceny gazu w odniesieniu do tej doby gazowej, pomniejszonej o niewielką korektę;

b) krańcowa cena kupna jest równa wyższej cenie spośród dwóch następujących cen:

(i) najwyższej ceny odnotowanej w transakcjach kupna produktów przenoszących prawo własności, w których uczestniczył operator systemu przesyłowego w odniesieniu do tej doby gazowej; lub

(ii) średnioważonej ceny gazu w odniesieniu do tej doby gazowej, powiększonej o niewielką korektę.

3. Do celów określania krańcowej ceny sprzedaży, krańcowej ceny kupna i średnioważonej ceny, odpowiednie transakcje muszą być przeprowadzone na platformach obrotu, które zostały wskazane uprzednio przez operatora systemu przesyłowego i zatwierdzone przez krajowy organ regulacyjny. Średnioważona cena oznacza średnioważoną cenę energii dla transakcji dotyczących produktów przenoszących prawo własności, przeprowadzonych w wirtualnych punktach obrotu w odniesieniu do danej doby gazowej.

4. Określa się domyślną zasadę na wypadek, gdy przepisy ust. 2 lit. a) i b) nie zezwalają na ustalenie krańcowej ceny sprzedaży lub krańcowej ceny kupna.

5. Z zastrzeżeniem zgody krajowego organu regulacyjnego, cena produktów związanych z lokalizacją może być uwzględniana do celów określenia krańcowej ceny sprzedaży, krańcowej ceny kupna i średnioważonej ceny, jeżeli operator systemu przesyłowego proponuje takie rozwiązanie, przy czym uwzględniany jest odpowiednio zakres wykorzystywania produktów związanych z lokalizacją przez operatora systemu przesyłowego.

6. Niewielka korekta powinna:

a) zachęcać użytkowników sieci do bilansowania ilości dostarczanych przez nich i ilości przez nich odbieranych;

b) być ustalana i stosowana w sposób niedyskryminacyjny, tak aby:

(i) nie powstrzymywała od wejścia na rynek;

(ii) nie utrudniała rozwoju konkurencyjnych rynków;

c) nie miała niekorzystnego wpływu na handel transgraniczny;

d) nie prowadziła do nadmiernego narażenia użytkowników sieci na koszty finansowe z tytułu stosowania opłat za niezbilansowanie dobowe.

7. Do celów ustalania krańcowej ceny kupna wartość niewielkiej korekty może być różna od wartości niewielkiej korekty wykorzystywanej do celów ustalania krańcowej ceny sprzedaży. Wartość niewielkiej korekty nie może przekraczać dziesięciu procent średnioważonej ceny, chyba że dany operator systemu przesyłowego może uzasadnić wobec krajowego organu regulacyjnego wyższą wartość i uzyskać jej zatwierdzenie zgodnie z art. 20.

Artykuł 23

Opłata za niezbilansowanie dobowe

1. Aby obliczyć opłaty za niezbilansowanie dobowe dla każdego użytkownika sieci, operator systemu przesyłowego

mnoży ilość niezbilansowania dobowego danego użytkownika sieci przez obowiązującą cenę określoną zgodnie z art. 22.

2. Opłaty za niezbilansowanie dobowe są stosowane następująco:

a) w przypadku gdy ilość niezbilansowania dobowego danego użytkownika sieci dla doby gazowej jest dodatnia, uznaje się, że użytkownik sieci sprzedał operatorowi systemu przesyłowego gaz w ilości odpowiadającej ilości niezbilansowania dobowego i w związku z tym ma prawo otrzymać zapłatę od operatora systemu przesyłowego z tytułu opłaty za niezbilansowanie dobowe; oraz

b) w przypadku gdy ilość niezbilansowania dobowego danego użytkownika sieci dla doby gazowej jest ujemna, uznaje się, że użytkownik sieci nabył od operatora systemu przesyłowego gaz w ilości odpowiadającej ilości niezbilansowania dobowego i ma w związku z tym obowiązek zapłacić operatorowi systemu przesyłowego opłatę za niezbilansowanie dobowe.

ROZDZIAŁ VI

OBOWIĄZKI ŚRÓDDZIENNE

Artykuł 24

Przepisy ogólne

1. Operator systemu przesyłowego ma prawo wprowadzać obowiązki śróddzienne tylko i wyłącznie w celu zachęcenia użytkowników sieci do zarządzania ich pozycją śróddzienną, aby zapewnić systemową integralność jego sieci przesyłowej oraz ograniczyć do minimum konieczność podejmowania przez niego działań bilansujących.

2. Jeżeli operator systemu przesyłowego ma obowiązek dostarczać użytkownikom sieci informacje w celu umożliwienia im zarządzania ich narażeniem na koszty w związku z pozycjami śróddziennymi, informacje te muszą być dostarczane użytkownikom sieci regularnie. W stosownych przypadkach informacje te są dostarczane na podstawie przedkładanego jednokrotnie wniosku użytkownika sieci.

Artykuł 25

Typy obowiązków śróddziennych

Istnieją trzy typy obowiązków śróddziennych; każdy z nich zachęca użytkownika sieci do osiągnięcia jednego z konkretnych celów określonych w niniejszym artykule.

1. Obowiązek śróddzienny obejmujący cały system

ma na celu zachęcenie użytkowników sieci do przestrzegania limitów operacyjnych sieci przesyłowej i określa:

a) limity operacyjne sieci przesyłowej, w granicach których sieć przesyłowa musi pozostawać;

b) działania, które mogą podjąć użytkownicy sieci, aby limity operacyjne sieci przesyłowej nie zostały przekroczone;

- c) działania bilansujące, które podejmuje operator systemu przesyłowego w przypadku zbliżenia się do limitów operacyjnych sieci przesyłowej lub ich osiągnięcia;
- d) przypisanie kosztów lub przychodów użytkownikom sieci lub wpływ na pozycję śróddzienną tych użytkowników sieci w związku z działaniami bilansującymi podjętymi przez operatora systemu przesyłowego;
- e) opłatę związaną z tym obowiązkiem, która musi opierać się na indywidualnej pozycji śróddziennej użytkownika sieci.

2. Obowiązek śróddzienny obejmujący portfel bilansowy

ma na celu zachęcenie użytkowników sieci do utrzymywania ich indywidualnych pozycji w ciągu doby gazowej w granicach z góry określonego zakresu i określa:

- a) w odniesieniu do każdego portfela bilansowego – zakres, w granicach którego musi pozostawać ten portfel bilansowy;
- b) sposób określania powyższego zakresu;
- c) skutki dla użytkowników sieci, jakie pociąga za sobą wykroczenie poza wskazany zakres oraz, w stosownych przypadkach, szczegółowe informacje na temat sposobu ustalania odpowiedniej opłaty;
- d) opłatę związaną z tym obowiązkiem, która musi opierać się na indywidualnej pozycji śróddziennej użytkownika sieci.

3. Obowiązek śróddzienny obejmujący punkt wejścia-wyjścia

ma na celu zachęcenie użytkowników sieci do ograniczenia przepływu gazu lub zmian przepływu gazu w określonych warunkach we wskazanych punktach wejścia-wyjścia i określa:

- a) limity dotyczące przepływu gazu lub zmiany przepływu gazu;
- b) punkt wejścia lub wyjścia albo grupy punktów wejścia lub wyjścia, w stosunku do których mają zastosowanie te limity;
- c) warunki, od których uzależnione jest obowiązywanie tych limitów;
- d) skutki nieprzestrzegania limitów.

Obowiązek ten ma charakter dodatkowy w stosunku do wszelkich innych umów z odbiorcami końcowymi, w tym miejscowych szczegółowych ograniczeń i obowiązków dotyczących fizycznego przepływu gazu.

Artykuł 26

Wymogi dotyczące obowiązków śróddziennych

1. Operator systemu przesyłowego może przedstawić krajowemu organowi regulacyjnemu propozycję dotyczącą wprowadzenia obowiązku śróddziennego lub zmiany tego obowiązku.

Proponowany obowiązek śróddzienny lub zmiana tego obowiązku mogą łączyć cechy należące do różnych kategorii opisanych w art. 25, pod warunkiem że spełnia kryteria określone w ust. 2. Przysługujące operatorowi systemu przesyłowego prawo do przedstawienia propozycji pozostaje bez uszczerbku dla uprawnienia krajowego organu regulacyjnego do podjęcia decyzji z własnej inicjatywy.

2. Obowiązki śróddzienne muszą spełniać następujące kryteria:

- a) obowiązek śróddzienny i powiązana z nim opłata śróddzienna, o ile istnieje, nie mogą tworzyć nieuzasadnionych barier dla handlu transgranicznego i wchodzenia na odpowiedni rynek przez nowych użytkowników sieci;
- b) obowiązek śróddzienny stosuje się tylko wówczas, gdy użytkownicy sieci otrzymują przed nałożeniem ewentualnej opłaty śróddziennej odpowiednie informacje dotyczące ilości odbieranych przez nich i ilości przez nich dostarczanych oraz dysponują odpowiednimi środkami, aby móc zarządzać swoją pozycją śróddzienną i narażeniem na te koszty;
- c) najważniejsze koszty, jakie użytkownicy sieci ponoszą w związku ze swoimi obowiązkami dotyczącymi bilansowania, dotyczą ich pozycji na koniec doby gazowej;
- d) opłaty śróddzienne odzwierciedlają w jak największym stopniu koszty operatora systemu przesyłowego z tytułu działań bilansujących podejmowanych przez niego w związku z obowiązkiem śróddziennym;

e) obowiązek śróddzienny nie może prowadzić do zerowej pozycji niezbilansowania użytkownika sieci w ramach rozliczeń podczas tej doby gazowej;

f) korzyści z wprowadzenia obowiązku śróddziennego w postaci ekonomicznej i efektywnej eksploatacji sieci przesyłowej przeważają nad ewentualnymi niekorzystnymi skutkami, w tym dla płynności obrotu w wirtualnym punkcie obrotu.

3. Operator systemu przesyłowego może zaproponować inne obowiązki śróddzienne w odniesieniu do poszczególnych kategorii punktów wejścia lub wyjścia w celu zapewnienia skuteczniejszych zachęt dla różnych kategorii użytkowników sieci w celu zapobiegania subsydiowaniu skrośnemu. Przysługujące operatorowi systemu przesyłowego prawo do przedstawienia propozycji pozostaje bez uszczerbku dla uprawnienia krajowego organu regulacyjnego do podjęcia decyzji z własnej inicjatywy.

4. Operator systemu przesyłowego konsultuje się z zainteresowanymi stronami, w tym krajowymi organami regulacyjnymi, zainteresowanymi operatorami systemów dystrybucyjnych i operatorami systemów przesyłowych działającymi na sąsiadujących obszarach bilansowania, w sprawie każdego zamierzonego wprowadzenia obowiązku śróddziennego; konsultacja taka obejmuje metody i założenia leżące u podstaw analizy, która wykazała, że obowiązek ten spełnia kryteria określone w ust. 2.

5. Po przeprowadzeniu konsultacji operator systemu przesyłowego przedstawia dokument z zaleceniami, który zawiera ostateczną propozycję oraz analizę:

- a) konieczności wprowadzenia obowiązku śróddziennego, z uwzględnieniem charakterystyki sieci przesyłowej i elastyczności, do której operator systemu przesyłowego ma dostęp poprzez kupno i sprzedaż standardowych produktów krótkoterminowych lub wykorzystanie usług bilansujących zgodnie z rozdziałem III;
- b) dostępnych informacji, które umożliwiają użytkownikom sieci zarządzanie w odpowiednim czasie ich pozycjami śróddziennymi;
- c) przewidywanych skutków finansowych dla użytkowników sieci;
- d) wpływu na wejście nowych użytkowników sieci na odpowiedni rynek, w tym ewentualnego nadmiernie niekorzystnego oddziaływania na takie wejścia;
- e) wpływu na handel transgraniczny, w tym potencjalnego wpływu na bilansowanie na sąsiadujących obszarach bilansowania;
- f) wpływu na hurtowy rynek gazu dla transakcji krótkoterminowych, w tym na jego płynność;
- g) potwierdzającą niedyskryminacyjny charakter obowiązku śróddziennego.

6. Operator systemu przesyłowego przedstawia dokument z zaleceniami krajowemu organowi regulacyjnemu w celu zatwierdzenia propozycji zgodnie z procedurą określoną w art. 27. Równocześnie operator systemu przesyłowego publikuje dokument z zaleceniami, z zastrzeżeniem ewentualnych obowiązków dotyczących zachowania poufności, które mogą na nim spoczywać, i przesyła go do informacji ENTSO gazu.

Artykuł 27

Podejmowanie decyzji przez krajowy organ regulacyjny

1. W ciągu sześciu miesięcy od otrzymania kompletnego dokumentu z zaleceniami krajowy organ regulacyjny podejmuje i publikuje decyzję zawierającą uzasadnienie. Podejmując decyzję o zatwierdzeniu proponowanego obowiązku śróddziennego, krajowy organ regulacyjny ocenia, czy obowiązek ten spełnia kryteria wskazane w art. 26 ust. 2.

2. Przed podjęciem uzasadnionej decyzji krajowy organ regulacyjny konsultuje się z krajowymi organami regulacyjnymi sąsiednich państw członkowskich i bierze pod uwagę opinie tych organów. Krajowe organy regulacyjne sąsiednich państw mogą zwrócić się do Agencji o opinię w sprawie decyzji, o której mowa w ust. 1, zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 713/2009.

Artykuł 28

Istniejące obowiązki śróddzienne

Jeżeli w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia operator systemu przesyłowego posiada obowiązek śróddzienny lub większą liczbę takich obowiązków, w ciągu sześciu miesięcy od tej daty operator systemu przesyłowego wdraża procedurę opisaną w art. 26 ust. 5–7 i przedstawia ten obowiązek lub te obowiązki krajowemu organowi regulacyjnemu do zatwierdzenia zgodnie z art. 27 w celu jego/ich utrzymania.

ROZDZIAŁ VII

UZGODNIENIA DOTYCZĄCE NEUTRALNOŚCI

Artykuł 29

Zasady neutralności

1. Operator systemu przesyłowego nie może czerpać zysków ani ponosić strat z tytułu wypłacanych i otrzymywanych opłat za niezbilansowanie, opłat śróddziennych, opłat za działania bilansujące i innych opłat związanych z jego działalnością bilansującą, za którą uznaje się wszystkie działania podejmowane przez operatora systemu przesyłowego w celu wywiązania się z obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Operator systemu przesyłowego przenosi na użytkowników sieci:

- a) wszelkie koszty i przychody z tytułu opłat za niezbilansowanie dobowe i opłat śróddziennych;
- b) wszelkie koszty i przychody z tytułu działań bilansujących podejmowanych zgodnie z art. 9, chyba że krajowy organ regulacyjny uzna te koszty i przychody za poniesione i uzyskane w sposób nieefektywny na podstawie mających zastosowanie przepisów krajowych. Krajowy organ regulacyjny dokonuje takiego ustalenia w oparciu o ocenę, która:
 - (i) wykazuje, w jakim zakresie operator systemu przesyłowego mógł w sposób racjonalny ograniczyć koszty ponoszone przy podejmowaniu działań bilansujących; oraz
 - (ii) jest przeprowadzana na podstawie informacji, czasu i narzędzi, które były dostępne dla operatora systemu przesyłowego w chwili, gdy zdecydował się podjąć działanie bilansujące;

c) wszelkie inne koszty i przychody związane z działalnością bilansującą prowadzoną przez operatora systemu przesyłowego, chyba że krajowy organ regulacyjny uzna te koszty i przychody za poniesione i uzyskane w sposób nieefektywny, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi.

3. Jeżeli wprowadzona została zachęta do efektywnego podejmowania działań bilansujących, wysokość łącznej straty finansowej nie może przekroczyć kosztów poniesionych i przychodów uzyskanych przez operatora systemu przesyłowego w sposób nieefektywny.

4. Operatorzy systemów przesyłowych publikują odpowiednie dane dotyczące łącznych opłat, o których mowa w ust. 1, oraz łącznych opłat związanych z neutralnością bilansowania, przynajmniej tak samo często jak wystawiane są faktury dla użytkowników sieci z tytułu danych opłat, ale nie rzadziej niż raz w miesiącu.

5. Niezależnie od przepisów ust. 1 i 2 operator systemu przesyłowego może podlegać w swojej funkcji bilansującej mechanizmowi zachęcającemu, o którym mowa w art. 11.

Artykuł 30

Przepływy pieniężne z tytułu neutralności bilansowania

1. Opłata związana z neutralnością bilansowania jest płacona przez odpowiedniego użytkownika sieci lub na jego rzecz.

2. Krajowy organ regulacyjny ustala lub zatwierdza oraz publikuje metodę kalkulacji opłat związanych z neutralnością bilansowania, w tym ich podziału pomiędzy użytkowników sieci oraz zasad zarządzania ryzykiem kredytowym.

3. Opłata związana z neutralnością bilansowania jest proporcjonalna w stosunku do zakresu wykorzystywania przez użytkownika sieci odpowiednich punktów wejścia lub wyjścia lub sieci przesyłowej.

4. Opłata związana z neutralnością bilansowania musi być osobno wyszczególniona na fakturze wystawionej dla użytkowników sieci; do faktury są załączane odpowiednie informacje dodatkowe określone w metodzie, o której mowa w ust. 2.

5. W przypadku gdy stosowany jest wariant 2 modelu informacyjnego i w związku z tym opłata związana z neutralnością bilansowania może opierać się na prognozowanych kosztach i przychodach stosowana przez operatora systemu przesyłowego metoda kalkulacji opłat związanych z neutralnością bilansowania musi przewidywać zasady dotyczące odrębnej opłaty związanej z neutralnością bilansowania w odniesieniu do mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych.

6. W stosownych przypadkach przyjęta przez operatora systemu przesyłowego metoda kalkulacji opłat związanych z neutralnością bilansowania może przewidywać zasady dotyczące dzielenia składników tej opłaty i wynikającego z niej późniejszego podziału odpowiednich sum pomiędzy użytkowników sieci, w celu ograniczenia subsydiowania skrośnego.

Artykuł 31

Uzgodnienia dotyczące zarządzania ryzykiem kredytowym

1. Operator systemu przesyłowego ma prawo podejmować konieczne środki i nakładać na użytkowników sieci odpowiednie wymogi umowne, w tym zabezpieczenia finansowe, aby zmniejszyć ryzyko niewywiązania się przez nich z płatności należnych z tytułu opłat, o których mowa w art. 29 i 30.

2. Wymogi umowne muszą być zgodne z zasadami przejrzystości i równego traktowania, proporcjonalne do ich celu

i muszą zostać zdefiniowane w metodzie, o której mowa w art. 30 ust. 2.

3. W przypadku niewywiązania się z płatności przez użytkownika sieci operator systemu przesyłowego nie odpowiada za ewentualnie poniesioną stratę, pod warunkiem że środki i wymogi, o których mowa w ust. 1 i 2, zostały w należyty sposób wdrożone, a strata ta podlega odzyskaniu zgodnie z metodą, o której mowa w art. 30 ust. 2.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEKAZYWANIE INFORMACJI

Artykuł 32

Obowiązki informacyjne operatorów systemów przesyłowych wobec użytkowników sieci

Informacje przekazywane użytkownikom sieci przez operatora systemu przesyłowego dotyczą:

- 1) ogólnego stanu sieci przesyłowej zgodnie z ust. 3.4 pkt 5 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 715/2009;
- 2) działań bilansujących podejmowanych przez operatora systemu przesyłowego, o których mowa w rozdziale III;
- 3) ilości dostarczanych i ilości odbieranych przez użytkownika sieci podczas doby gazowej, o których mowa w art. 33–42.

Artykuł 33

Przepisy ogólne

1. Jeśli informacje te nie zostały już opublikowane przez operatora systemu przesyłowego zgodnie z pkt 3.1.2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 715/2009, przedstawia on wszystkie informacje, o których mowa w art. 32, w następujący sposób:

- a) na stronie internetowej operatora systemu przesyłowego lub w jego innym systemie zawierającym informacje w formie elektronicznej;
- b) dostępne dla użytkowników sieci nieodpłatnie;
- c) w sposób przyjazny dla użytkownika;
- d) jasne, wymierne i łatwo dostępne;
- e) niemające charakteru dyskryminacyjnego;
- f) podawane w spójnych jednostkach – albo w kWh, albo w kWh/d i kWh/h;
- g) w języku(-ach) urzędowym(-ych) danego państwa członkowskiego i w języku angielskim.

2. Jeżeli nie można uzyskać zmierzonej ilości z przyrządu pomiarowego, dopuszczalne jest zastosowanie wartości zastępczej. Ta wartość zastępcza jest wykorzystywana jako alternatywna wartość odniesienia, ale operator systemu przesyłowego nie może za nią ręczyć.

3. Udostępnienia informacji nie można interpretować jako udzielenia jakiegokolwiek zapewnienia, z wyjątkiem zapewnienia dotyczącego dostępności danej informacji w określonym formacie i za pomocą określonego narzędzia takiego jak strona internetowa lub adres internetowy oraz związanej z tym możliwości dostępu użytkowników sieci do tej informacji w normalnych warunkach użytkowania. Operatorzy systemów przesyłowych nie mają w żadnym przypadku obowiązku udzielania dalszych gwarancji, w szczególności gwarancji dotyczących systemu informatycznego użytkowników sieci.

4. Krajowy organ regulacyjny podejmuje decyzję o wyborze jednego modelu informacyjnego dla każdego obszaru bilansowania. W odniesieniu do przekazywania informacji na temat mierzonych śróddziennie ilości dostarczanych i ilości odbieranych obowiązują te same zasady dla wszystkich modeli.

5. Na obszarach bilansowania, na których proponowane jest stosowanie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia wariantu 2 modelu informacyjnego, operator systemu przesyłowego lub, w stosownym przypadku, krajowy organ regulacyjny przeprowadza wcześniej konsultację z uczestnikami rynku.

Artykuł 34

Mierzone śróddziennie ilości dostarczane i ilości odbierane

1. W odniesieniu do mierzonych śróddziennie ilości dostarczanych do obszaru bilansowania i ilości odbieranych z obszaru bilansowania, w przypadku których alokacja użytkownika sieci jest równa jego ilości potwierdzonej, operator systemu przesyłowego nie ma obowiązku przedstawiania informacji innych niż ilość potwierdzona.

2. W odniesieniu do mierzonych śróddziennie ilości dostarczanych do obszaru bilansowania i ilości odbieranych z obszaru bilansowania, w przypadku których alokacja użytkownika sieci nie jest równa jego ilości potwierdzonej, podczas doby gazowej D operator systemu przesyłowego dostarcza użytkownikom sieci co najmniej dwie aktualizacje ich zmierzonych przepływów przynajmniej w odniesieniu do łącznych mierzonych śróddziennie ilości dostarczanych i ilości odbieranych, przy czym operator systemu przesyłowego wybiera jedną z dwóch następujących formuł:

- a) każda aktualizacja obejmuje przepływy gazu, które nastąpiły od początku tej doby gazowej D; lub
- b) każda aktualizacja obejmuje dodatkowe przepływy gazu, które nastąpiły po przepływach ujętych w poprzedniej aktualizacji.

3. Pierwsze aktualizacje obejmują co najmniej cztery godziny przepływu gazu podczas doby gazowej D. Te aktualizacje są przekazywane bez zbędnej zwłoki, ale zawsze w ciągu czterech godzin od przepływu gazu i nie później niż o godz. 17.00 czasu UTC (czas zimowy) lub o godz. 16.00 czasu UTC (czas letni).

4. Termin przekazania drugiej aktualizacji jest określany po jego zatwierdzeniu przez krajowy organ regulacyjny i publikowany przez operatora systemu przesyłowego.

5. Operator systemu przesyłowego może wymagać od użytkowników sieci, aby wskazali spośród informacji określonych

w ust. 2 te informacje, do których mają dostęp. W oparciu o otrzymane odpowiedzi operator systemu przesyłowego przekazuje użytkownikowi sieci tę część informacji, do których użytkownik sieci nie ma dostępu, zgodnie z ust. 2–4.

6. Jeżeli operator systemu przesyłowego nie jest odpowiedzialny za podział ilości gazu pomiędzy użytkownikami sieci w ramach procesu alokacji, to w ramach wyjątku od przepisów ust. 2 przedstawia on co najmniej informacje na temat łącznych ilości dostarczanych i ilości odbieranych co najmniej dwa razy na dobę gazową D w ciągu danej doby gazowej D.

Artykuł 35

Mierzone codziennie ilości odbierane

1. Jeżeli stosowany jest wariant 1 modelu informacyjnego, podczas doby gazowej D operator systemu przesyłowego przedstawia użytkownikom sieci co najmniej dwie aktualizacje przypadającej na nich części zmierzonych przepływów przynajmniej w odniesieniu do łącznych mierzonych codziennie ilości odbieranych, przy czym operator systemu przesyłowego wybiera jedną z dwóch następujących formuł:

- a) każda aktualizacja obejmuje przepływy gazu, które nastąpiły od początku tej doby gazowej D; lub
- b) każda aktualizacja obejmuje dodatkowe przepływy gazu, które nastąpiły po przepływach ujętych w poprzedniej aktualizacji.

2. Każda aktualizacja jest przedstawiana w ciągu dwóch godzin od upływu ostatniej godziny przepływów gazu.

Artykuł 36

Mierzone rzadziej niż codziennie ilości odbierane

1. W przypadku gdy stosowany jest wariant podstawowy modelu informacyjnego:

- a) podczas doby gazowej D-1 operator systemu przesyłowego przedstawia użytkownikom sieci prognozę ich mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych dla doby gazowej D nie później niż o godz. 12.00 czasu UTC (czas zimowy) lub o godz. 11.00 czasu UTC (czas letni);
- b) podczas doby gazowej D operator systemu przesyłowego przedstawia użytkownikom sieci co najmniej dwie aktualizacje prognozy ich mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych.

2. Pierwsza aktualizacja jest przedstawiana nie później niż o godz. 13.00 czasu UTC (czas zimowy) lub o godz. 12.00 czasu UTC (czas letni).

3. Termin przekazania drugiej aktualizacji jest określany po jego zatwierdzeniu przez krajowy organ regulacyjny i publikowany przez operatora systemu przesyłowego. Uwzględnia się przy tym następujące czynniki:

- a) dostęp do standardowych produktów krótkoterminowych na platformie obrotu;
- b) dokładność prognozy dotyczącej mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych przez użytkowników sieci w zestawieniu z czasem jej przedstawienia;

c) godzinę, o której kończy się okres renominacji, zgodnie z art. 15 ust. 1;

d) godzinę, o której przedstawiana jest pierwsza aktualizacja prognozy dotyczącej mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych przez użytkownika sieci.

4. Jeżeli stosowany jest wariant 1 modelu informacyjnego, podczas doby gazowej D operator systemu przesyłowego przedstawia użytkownikom sieci co najmniej dwie aktualizacje przypadającej na nich części zmierzonych przepływów przynajmniej w odniesieniu do łącznych mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych, o których mowa w art. 35.

5. Jeżeli stosowany jest wariant 2 modelu informacyjnego, podczas doby gazowej D-1 operator systemu przesyłowego przedstawia użytkownikom sieci prognozę ich mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych dla doby gazowej D zgodnie z ust. 1 lit. a).

Artykuł 37

Ilości dostarczane i odbierane po dobie gazowej

1. Nie później niż na koniec doby gazowej D+1 operator systemu przesyłowego dostarcza każdemu użytkownikowi sieci wstępną alokację z tytułu ilości dostarczanych i ilości odbieranych przez tego użytkownika sieci w dobie D oraz wstępną ilość niezbilansowania dobowego.

a) W przypadku wariantu podstawowego i wariantu 1 modelu informacyjnego cały gaz dostarczany do systemu dystrybucyjnego jest alokowany;

b) w przypadku wariantu 2 modelu informacyjnego – mierzone rzadziej niż codziennie ilości odbierane są równe prognozie dotyczącej mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych przez użytkownika sieci, przekazywanej przed daną dobą gazową;

c) w przypadku wariantu 1 modelu informacyjnego – wstępna alokacja i wstępna ilość niezbilansowania dobowego jest uznawana za ostateczną alokację i ostateczną ilość niezbilansowania dobowego.

2. Jeżeli ma zastosowanie środek tymczasowy, o którym mowa w art. 47–51, to wstępna alokacja i wstępna ilość niezbilansowania dobowego może zostać przedstawiona w ciągu trzech dób gazowych po dobie gazowej D, w przypadku gdy zastosowanie się do przepisów ust. 1 nie jest możliwe z przyczyn technicznych lub operacyjnych.

3. Operator systemu przesyłowego przedstawia każdemu użytkownikowi sieci ostateczną alokację z tytułu ilości dostarczanych i ilości odbieranych przez tego użytkownika sieci oraz jego ostatecznej ilości niezbilansowania dobowego w terminie określonym na podstawie przepisów krajowych, które mają zastosowanie.

Artykuł 38

Analiza kosztów i korzyści

1. W ciągu dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia operatorzy systemów przesyłowych przeprowadzają ocenę kosztów i korzyści:

a) zwiększenia częstotliwości przekazywania informacji użytkownikom sieci;

b) skrócenie harmonogramów dotyczących przedstawiania informacji;

c) zwiększenie dokładności przedstawianych informacji.

Analiza kosztów i korzyści zawiera zestawienie kosztów i korzyści w rozbiciu na kategorie zainteresowanych stron.

2. Operator systemu przesyłowego konsultuje się w sprawie tej oceny z zainteresowanymi stronami, we współpracy z operatorami systemu dystrybucyjnego, o ile ich ona dotyczy.

3. Na podstawie wyników konsultacji krajowy organ regulacyjny decyduje o ewentualnych zmianach dotyczących przedstawiania informacji.

Artykuł 39

Obowiązki informacyjne operator(-ów) systemu dystrybucyjnego i podmiotu(-ów) odpowiedzialnego(-ych) za prognozowanie wobec operatora systemu przesyłowego

1. Każdy operator systemu dystrybucyjnego związany z obszarem bilansowania i każdy podmiot odpowiedzialny za prognozowanie przekazują operatorowi systemu przesyłowego działającemu na odpowiednim obszarze bilansowania informacje, które są niezbędne do celów przedstawiania informacji użytkownikom sieci na mocy niniejszego rozporządzenia. Informacje te obejmują ilości dostarczane do systemu dystrybucyjnego i ilości odbierane z systemu dystrybucyjnego, niezależnie od tego, czy ten system stanowi część obszaru bilansowania.

2. Informacje, ich format i procedura ich przedstawiania są określane w ramach współpracy pomiędzy – w zależności od przypadku – operatorem systemu przesyłowego, operatorem systemu dystrybucyjnego i podmiotem odpowiedzialnym za prognozowanie, tak aby zapewnić należyte przekazywanie informacji użytkownikom sieci przez operatora systemu przesyłowego na mocy przepisów niniejszego rozdziału; w szczególności dotyczy to kryteriów określonych w art. 33 ust. 1.

3. Informacje te są przedstawiane operatorowi systemu przesyłowego w tym samym formacie, jak określony w obowiązujących przepisach krajowych, i są zgodne z formatem wykorzystywanym przez operatora systemu przesyłowego do celów przekazywania informacji użytkownikom sieci.

4. Krajowy organ regulacyjny może wezwać operatora systemu przesyłowego, operatora systemu dystrybucyjnego i podmiot odpowiedzialny za prognozowanie, aby zaproponowali mechanizm zachęcający do przedstawiania precyzyjnej prognozy dotyczącej mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych przez użytkownika sieci, który spełniałby kryteria określone w odniesieniu do operatora systemu przesyłowego w art. 11 ust. 4.

5. Krajowy organ regulacyjny wyznacza podmiot odpowiedzialny za prognozowanie w obszarze bilansowania po uprzedniej konsultacji z odpowiednimi operatorami systemów przesyłowych i operatorami systemów dystrybucyjnych. Podmiot odpowiedzialny za prognozowanie jest odpowiedzialny za prognozowanie mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych przez użytkownika sieci, a w stosownych przypadkach także za późniejsze alokacje. Podmiotem tym może być operator systemu przesyłowego, operator systemu dystrybucyjnego lub osoba trzecia.

Artykuł 40

Obowiązki informacyjne operatora(-ów) systemu dystrybucyjnego wobec operatora systemu przesyłowego

Operator systemu dystrybucyjnego przedstawia operatorowi systemu przesyłowego informacje na temat mierzonych średnio i codziennie ilości dostarczanych do systemu dystrybucyjnego i ilości odbieranych z systemu dystrybucyjnego, zgodnie z wymogami informacyjnymi określonymi w art. 34 ust. 2–6, art. 35 i 37. Informacje te są przedstawiane operatorowi systemu przesyłowego w terminie umożliwiającym mu przekazanie tych informacji użytkownikom sieci.

Artykuł 41

Obowiązki informacyjne operatora(-ów) systemu dystrybucyjnego wobec podmiotu odpowiedzialnego za prognozowanie

1. Operatorzy systemów dystrybucyjnych są odpowiedzialni za przekazywanie podmiotowi odpowiedzialnemu za prognozowanie wystarczających i aktualnych informacji na potrzeby stosowania metody odnoszącej się do prognozy dotyczącej mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych przez użytkownika sieci, jak określono w art. 42. ust. 2. Informacje te są przedstawiane w odpowiednim terminie, zgodnie z harmonogramami określonymi przez podmiot odpowiedzialny za prognozowanie w taki sposób, aby odpowiadały jego potrzebom.

2. Przepisy ust. 1 mają również zastosowanie, *mutatis mutandis*, do wariantu 1.

Artykuł 42

Obowiązki informacyjne podmiotu odpowiedzialnego za prognozowanie wobec operatora systemu przesyłowego

1. Podmiot odpowiedzialny za prognozowanie przedstawia operatorowi systemu przesyłowego prognozy dotyczące mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych przez użytkownika sieci i późniejsze alokacje, zgodnie z wymogami informacyjnymi określonymi w art. 36 i 37. Informacje te są przedstawiane operatorowi systemu przesyłowego w terminie umożliwiającym operatorowi systemu przesyłowego przekazanie ich użytkownikom sieci, a w przypadku prognoz przekazywanych przed daną dobą gazową i w trakcie danej doby gazowej dotyczących mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych przez użytkownika sieci – nie później niż na jedną godzinę przed terminami, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. a) i b), chyba że operator systemu przesyłowego i podmiot odpowiedzialny za prognozowanie uzgodnią termin jeszcze późniejszy, który wystarczy operatorowi systemu przesyłowego na przekazanie tych informacji użytkownikom sieci.

2. Metoda prognoz dotyczących mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych przez użytkownika sieci opiera się na modelu statystycznego zapotrzebowania na gaz, w ramach którego do każdej mierzonej rzadziej niż codziennie ilości odbieranej przypisany jest profil obciążenia, i na który składa się wzór określający zmiany zapotrzebowania na gaz w relacji do zmiennych, takich jak temperatura, dzień tygodnia, typ odbiorcy i okresy świąteczne. Przyjęcie tej metody poprzedzają konsultacje.

3. Sprawozdanie w sprawie dokładności prognozy dotyczącej mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych przez użytkownika sieci jest publikowane przez podmiot odpowiedzialny za prognozowanie co najmniej raz na dwa lata.

4. W stosownych przypadkach operatorzy systemów przesyłowych przekazują dane dotyczące przepływów gazu w terminie umożliwiającym podmiotowi odpowiedzialnemu za prognozowanie wywiązanie się z obowiązków spoczywających na nim na mocy niniejszego artykułu.

5. Przepisy ust. 2–4 mają zastosowanie, *mutatis mutandis*, do wariantu 1.

ROZDZIAŁ IX

USŁUGA ELASTYCZNEJ AKUMULACJI

Artykuł 43

Przepisy ogólne

1. Operator systemu przesyłowego może oferować usługę elastycznej akumulacji użytkownikom sieci po zatwierdzeniu przez krajowy organ regulacyjny warunków ogólnych świadczenia tej usługi.

2. Warunki ogólne mające zastosowanie do usługi elastycznej akumulacji uwzględniają obowiązek użytkownika sieci dotyczący bilansowania w ciągu doby gazowej ilości dostarczanych i ilości odbieranych przez niego.

3. Usługa elastycznej akumulacji musi ograniczać się do poziomu elastycznej akumulacji, która jest dostępna w sieci przesyłowej i w ocenie danego operatora systemu przesyłowego nie jest uznawana za niezbędną do wykonywania funkcji przesyłowej.

4. Gaz dostarczany do sieci przesyłowej i odbierany z niej przez użytkowników sieci w ramach przedmiotowej usługi jest uwzględniany do celów obliczeń ich ilości niezbilansowania dobowego.

5. Mechanizm neutralności określony w rozdziale VII nie ma zastosowania do usługi elastycznej akumulacji, chyba że krajowy organ regulacyjny zdecydował inaczej.

6. Użytkownicy sieci zawiadamiają zainteresowanego operatora systemu przesyłowego o wykorzystaniu usługi elastycznej akumulacji poprzez przedkładanie nominacji i renominacji.

7. Operator systemu przesyłowego może odstąpić od wymagania przedkładania nominacji i renominacji przez użytkowników sieci zgodnie z ust. 6, jeżeli brak takich zgłoszeń nie osłabia rozwoju hurtowego rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych, a operator systemu przesyłowego posiada wystarczającą liczbę informacji, aby być w stanie przedstawić w następnej dobie gazowej dokładną alokację wykorzystania usługi elastycznej akumulacji.

Artykuł 44

Warunki świadczenia usługi elastycznej akumulacji

1. Usługa elastycznej akumulacji może być świadczona tylko wówczas, gdy spełnione są wszystkie następujące kryteria:
 - a) do celów świadczenia usługi elastycznej akumulacji operator systemu przesyłowego nie potrzebuje zawierać żadnych umów z jakimikolwiek dostawcami infrastruktury, takimi jak operatorzy systemu magazynowania czy systemu LNG;
 - b) przychody uzyskiwane przez operatora systemu przesyłowego z tytułu świadczenia usługi elastycznej akumulacji muszą być co najmniej równe kosztom, które zostały poniesione lub mają być poniesione w związku ze świadczeniem tej usługi;
 - c) usługa elastycznej akumulacji jest oferowana z zachowaniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji i może być oferowana na podstawie mechanizmów konkurencyjnych;
 - d) operator systemu przesyłowego nie obciąża użytkownika sieci, bezpośrednio ani pośrednio, kosztami poniesionymi w związku ze świadczeniem usługi elastycznej akumulacji, jeżeli użytkownik sieci nie zawarł umowy o jej świadczenie; oraz
 - e) świadczenie usługi elastycznej akumulacji nie może mieć niekorzystnego wpływu na handel transgraniczny.
2. Operator systemu przesyłowego nadaje wyższy priorytet ograniczeniu obowiązków śróddziennych niż świadczeniu usługi elastycznej akumulacji.

ROZDZIAŁ X

ŚRODKI TYMCZASOWE

Artykuł 45

Środki tymczasowe: przepisy ogólne

1. W przypadku braku dostatecznej płynności hurtowego rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych operatorzy systemu przesyłowego wdrażają odpowiednie środki tymczasowe, o których mowa w art. 47–50. Działania bilansujące podejmowane przez operatora systemu przesyłowego w przypadku, gdy stosowane są środki tymczasowe, powinny zwiększać w miarę możliwości płynność hurtowego rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych.
2. Korzystanie ze środka przejściowego nie ma wpływu na wprowadzenie innego(-ych) środka(-ów) tymczasowego(-ych) jako alternatywy lub uzupełnienia, pod warunkiem że takie środki mają na celu wzmocnienie konkurencji na hurtowym rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych i zwiększenie jego płynności oraz są zgodne z ogólnymi zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
3. Środki tymczasowe, o których mowa w ust. 1 i 2, są opracowywane i wdrażane przez każdego operatora systemu

przesyłowego, zgodnie ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 46 ust. 1, zatwierdzonym przez krajowy organ regulacyjny zgodnie z procedurą określoną w art. 46.

4. Sprawozdanie musi przewidywać zakończenie środków tymczasowych nie później niż po upływie pięciu lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 46

Środki tymczasowe: sprawozdanie roczne

1. Jeżeli operator systemu przesyłowego przewiduje wprowadzenie lub kontynuowanie stosowania środków tymczasowych, ma on obowiązek przygotować sprawozdanie zawierające:

- a) opis stanu rozwoju i płynności hurtowego rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych w chwili sporządzania sprawozdania, w tym między innymi, o ile operator systemu przesyłowego dysponuje tymi informacjami:
 - (i) liczbę transakcji zawartych w wirtualnym punkcie obrotu oraz liczbę transakcji ogółem;
 - (ii) różnice w cenie pomiędzy ofertami kupna i sprzedaży oraz wolumeny ofert kupna i sprzedaży;
 - (iii) liczbę uczestników mających dostęp do hurtowego rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych;
 - (iv) liczbę uczestników, którzy byli aktywni na hurtowym rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych w ustalonym okresie czasu;
- b) środki tymczasowe, który mają być zastosowane;
- c) uzasadnienie stosowania środków tymczasowych:
 - (i) wyjaśnienie, dlaczego środki tymczasowe są wymagane ze względu na stan rozwoju hurtowego rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych, o którym mowa w lit. b);
 - (ii) ocenę dotyczącą tego, w jaki sposób środki tymczasowe zwiększą płynność hurtowego rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych;
- d) określenie działań, które zostaną podjęte w celu wycofania środków tymczasowych, w tym kryteria dotyczące podejmowania tych działań, i oszacowanie dotyczące ich harmonogramu.

2. Operator systemu przesyłowego konsultuje się z zainteresowanymi stronami w sprawie proponowanego sprawozdania.

3. Po przeprowadzeniu konsultacji operator systemu przesyłowego przedstawia sprawozdanie krajowemu organowi regulacyjnemu w celu jego zatwierdzenia. Pierwsze sprawozdanie jest przedkładane w ciągu sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a kolejne sprawozdania, zawierające w razie takiej potrzeby jego aktualizację, przedstawiane są corocznie.

4. W ciągu sześciu miesięcy od otrzymania kompletnego sprawozdania krajowy organ regulacyjny podejmuje i publikuje decyzję zawierającą uzasadnienie. Decyzję taką zgłasza się bezzwłocznie Agencji i Komisji. Podejmując decyzję o zatwierdzeniu sprawozdania, krajowy organ regulacyjny ocenia jego wpływ na harmonizację systemów bilansowania, ułatwienie integracji rynku oraz zapewnienie niedyskryminacji, skutecznej konkurencji i efektywnego funkcjonowania rynku gazu.

5. Zastosowanie ma procedura określona w art. 27 ust. 2.

Artykuł 47

Platforma rynku bilansującego

1. W przypadku gdy hurtowy rynek gazu dla transakcji krótkoterminowych ma lub przewiduje się, że będzie mieć niedostateczną płynność, lub gdy produkty na określony okres i produkty związane z lokalizacją wymagane przez operatora systemu przesyłowego nie mogą zostać zamówione na rynku na racjonalnych warunkach, ustanawia się platformę rynku bilansującego do celów bilansowania operatora systemu przesyłowego.

2. Operatorzy systemów przesyłowych sprawdzają możliwość ustanowienia wspólnej platformy rynku bilansującego dla sąsiadujących obszarów bilansowania w ramach współpracy pomiędzy operatorami systemów przesyłowych lub w przypadku gdy istnieje dostateczna przepustowość połączeń wzajemnych, a ustanowienie takiej wspólnej platformy rynku bilansującego zostało uznane za efektywne rozwiązanie. W przypadku ustanowienia wspólnej platformy rynku bilansującego jest ona prowadzona przez zainteresowanych operatorów systemów przesyłowych.

3. Jeżeli sytuacja opisana w ust. 1 nie zmieniła się zasadniczo po upływie pięciu lat, krajowy organ regulacyjny, nie naruszając przepisów art. 45 ust. 4 i po przedłożeniu odpowiedniej zmiany sprawozdania, może podjąć decyzję o kontynuowaniu działalności platformy bilansującej przez kolejny okres, nie dłuższy niż pięć lat.

Artykuł 48

Rozwiązanie alternatywne do platformy rynku bilansującego

Jeżeli operator systemu przesyłowego może wykazać, że na skutek niedostatecznej przepustowości połączeń wzajemnych pomiędzy obszarami bilansowania platforma rynku bilansującego nie jest w stanie zwiększać płynności hurtowego rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych ani umożliwiać operatorowi systemu przesyłowego podejmowania efektywnych działań bilansujących, operator ten może korzystać z rozwiązania alternatywnego, takiego jak usługi bilansujące, pod warunkiem uzyskania zgody krajowego organu regulacyjnego. W przypadku korzystania z takiego rozwiązania alternatywnego należy określić warunki zawieranych później uzgodnień umownych, a także obowiązujące ceny i okres obowiązywania.

Artykuł 49

Tymczasowa opłata za niezbilansowanie

1. W przypadkach, gdy konieczne są środki tymczasowe, o których mowa w art. 45, obliczenia konieczne do ustalenia

ceny mogą następować zgodnie ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 46, które zastępuje metodę kalkulacji opłaty za niezbilansowanie dobowe.

2. W takim wypadku cena może być ustalana na podstawie ceny administrowanej, wskaźnika zastępującego cenę rynkową lub ceny ustalonej w oparciu o transakcje zawarte na platformie rynku bilansującego.

3. Wskaźnik zastępujący cenę rynkową powinien spełniać warunki określone w art. 22 ust. 6. Wskaźnik jest ustalany w taki sposób, aby uwzględnić potencjalne ryzyko manipulacji na rynku.

Artykuł 50

Tolerancja

1. Tolerancja może być stosowana tylko w przypadku, gdy użytkownicy sieci nie mają dostępu do:

- hurtowego rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych mającego dostateczną płynność;
- gazu potrzebnego do zaspokojenia potrzeb wynikających z krótkookresowych wahań popytu lub podaży; lub
- dostatecznych informacji dotyczących ilości dostarczanych i ilości odbieranych przez nich.

2. Tolerancja jest stosowana:

- w odniesieniu do ilości niezbilansowania dobowego użytkowników sieci;
- w sposób przejrzysty i niedyskryminacyjny;
- tylko w koniecznym zakresie i tylko przez tak krótki okres, jak jest to konieczne.

3. Stosowanie tolerancji może zmniejszyć narażenie użytkownika sieci na koszty finansowe z tytułu stosowania krańcowej ceny sprzedaży lub krańcowej ceny kupna w odniesieniu do części lub całości ilości niezbilansowania dobowego tego użytkownika sieci dla danej doby gazowej.

4. Poziom tolerancji jest to maksymalna ilość gazu, która może zostać zakupiona lub sprzedana przez każdego użytkownika sieci po średnioważonej cenie. Jeżeli pozostaje pewna ilość gazu, która stanowi ilość niezbilansowania dobowego każdego użytkownika sieci przekraczającą poziom tolerancji, jest ona sprzedawana po krańcowej cenie sprzedaży lub kupowana po krańcowej cenie kupna.

5. Poziom tolerancji jest ustalany w taki sposób, aby:

- odzwierciedlał elastyczność sieci przesyłowej i potrzeby użytkownika sieci;
- odzwierciedlał poziom ryzyka, które wiąże się dla użytkownika sieci zarządzaniem saldem ilości dostarczanych i ilości odbieranych przez niego;

c) nie osłabia rozwoju hurtowego rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych;

d) nie powoduje nadmiernie wysokiego wzrostu kosztów ponoszonych przez operatora systemu przesyłowego z tytułu działań bilansujących.

6. Poziom tolerancji jest obliczany na podstawie ilości dostarczanych i ilości odbieranych przez każdego użytkownika sieci – z wyłączeniem obrotu w wirtualnym punkcie obrotu – dla każdej doby gazowej. Podkategorie określa się na podstawie mających zastosowanie przepisów krajowych.

7. Poziom tolerancji mający zastosowanie w przypadku mierzonej rzadziej niż codziennie ilości odbieranej, określonej na podstawie obowiązujących przepisów krajowych, opiera się na różnicy pomiędzy odpowiednią prognozą dotyczącą mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych przez użytkownika sieci oraz alokacją mierzonej rzadziej niż codziennie ilości odbieranej.

8. Poziom tolerancji może obejmować składnik obliczany z uwzględnieniem zastosowanego odchylenia od prognozy dotyczącej mierzonych rzadziej niż codziennie ilości odbieranych przez użytkownika sieci, stanowiący kwotę, o którą dana prognoza:

a) przewyższa alokację z tytułu mierzonej rzadziej niż codziennie ilości odbieranej – w przypadku dodatniej ilości niezbilansowania dobowego;

b) jest niższa od alokacji z tytułu mierzonej rzadziej niż codziennie ilości odbieranej – w przypadku ujemnej ilości niezbilansowania dobowego.

a) zgodnie z warunkami istniejącej umowy, jeżeli zawiera ona odpowiednie postanowienia umożliwiające zmniejszenie ilości gazu, do wykorzystania którego się zobowiązano, lub rozwiązanie tej umowy; albo

b) w przypadku braku takich praw umownych:

(i) umowa pozostaje w mocy do czasu jej rozwiązania zgodnie z odpowiednimi warunkami umownymi;

(ii) strony umowy rozważają zawarcie dodatkowych uzgodnień w celu ponownego udostępnienia na rynku wszelkich nadwyżek gazu, które nie są potrzebne do celów bilansowania, tak aby pozostali użytkownicy sieci mieli dostęp do większej ilości elastyczności.

4. Jeżeli obowiązująca umowa przewiduje zmniejszenie elastyczności o ilości odpowiadające dostępnej nadwyżce, operator systemu przesyłowego zmniejsza taką elastyczność w najkrótszym możliwym terminie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia lub natychmiast po stwierdzeniu istnienia nadwyżki.

5. Operator systemu przesyłowego konsultuje się z zainteresowanymi stronami w sprawie konkretnych propozycji, które mają być wdrożone jako środki tymczasowe w celu udostępnienia ewentualnej nadwyżki elastyczności na podstawie obowiązującej umowy długoterminowej.

6. Operator systemu przesyłowego publikuje informacje na temat działań bilansujących podejmowanych przez niego na podstawie obowiązującej umowy długoterminowej.

7. Krajowy organ regulacyjny może ustalić wartości docelowe dotyczące proporcjonalnego ograniczenia długoterminowych umów, aby zwiększyć płynność hurtowego rynku gazu dla transakcji krótkoterminowych.

ROZDZIAŁ XI

PRZEPISY KOŃCOWE I PRZEJŚCIOWE

Artykuł 51

Udostępnienie nadwyżki elastyczności operatora systemu przesyłowego

1. Jeżeli w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia istnieją obowiązujące długoterminowe umowy zamawiające elastyczność, które uprawniają operatora systemu przesyłowego do odbierania lub dostarczania określonej ilości gazu, operator systemu przesyłowego dąży do zmniejszenia tych ilości elastyczności.

2. Określając ilość nadwyżki elastyczności dostępnej do celów dostarczania lub odbierania na podstawie obowiązującej umowy długoterminowej, operator systemu przesyłowego bierze pod uwagę wykorzystanie standardowych produktów krótkoterminowych.

3. Nadwyżka elastyczności może być udostępniona w jeden z następujących sposobów:

Artykuł 52

Przepisy przejściowe

1. Na uzasadniony wniosek operatora systemu przesyłowego krajowy organ regulacyjny może przyznać mu na dostosowanie się do przepisów niniejszego rozporządzenia okres dwudziestu czterech miesięcy począwszy od dnia 1 października 2014 r., pod warunkiem że operator systemu przesyłowego nie wdraża żadnych środków tymczasowych, o których mowa w rozdziale X. Jeżeli krajowy organ regulacyjny skorzystał z tej możliwości przyznania dodatkowego okresu, niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania na obszarze bilansowania tego operatora systemu przesyłowego w zakresie, którego dotyczy okres przejściowy określony w decyzji krajowego organu regulacyjnego, i przez ten okres przejściowy.

2. W ciągu trzech miesięcy od otrzymania takiego wniosku krajowy organ regulacyjny podejmuje i publikuje zawierającą uzasadnienie decyzję, zgodnie z ust. 1. Decyzję taką zgłasza się bezzwłocznie Agencji i Komisji.

*Artykuł 53***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Nie naruszając przepisów art. 28, art. 33 ust. 5, art. 38 ust. 1, art. 45 ust. 4, art. 46 ust. 3, art. 51 i 52, niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 313/2014**z dnia 26 marca 2014 r.****zatwierdzające zmianę inną niż nieznaczna elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Pecorino Sardo (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

(1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Włoch o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Pecorino Sardo” zarejestrowanej na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1263/96⁽²⁾ zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 215/2011⁽³⁾.

(2) Ponieważ proponowana zmiana nie jest nieznaczna w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała wniosek o wprowa-

dzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾.

(3) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 marca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 163 z 2.7.1996, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 59 z 4.3.2011, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 318 z 1.11.2013, s. 8.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.3. Sery

WŁOCHY

Pecorino Sardo (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 314/2014**z dnia 26 marca 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 marca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	219,4
	MA	57,9
	TN	88,6
	TR	95,6
	ZZ	115,4
0707 00 05	MA	44,0
	TR	139,3
	ZZ	91,7
0709 93 10	MA	36,6
	TR	85,5
	ZZ	61,1
0805 10 20	EG	38,0
	IL	67,0
	MA	51,7
	TN	55,9
	TR	58,4
0805 50 10	ZZ	54,2
	MA	35,6
	TR	67,7
0808 10 80	ZZ	51,7
	AR	89,5
	BR	107,3
	CL	127,1
	CN	94,6
	MK	30,8
	US	164,6
ZA	68,9	
0808 30 90	ZZ	97,5
	AR	97,0
	CL	117,7
	CN	52,7
	TR	127,0
	ZA	92,6
	ZZ	97,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 24 marca 2014 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/463/UE w sprawie zatwierdzenia programu dostosowań makroekonomicznych dla Cypru

(2014/169/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2 i 5, uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 472/2013 stosuje się do państw członkowskich, które w chwili jego wejścia w życie otrzymują już pomoc finansową, w tym z Europejskiego Mechanizmu Stabilności (EMS).
- (2) Rozporządzenie (UE) nr 472/2013 zawiera przepisy dotyczące zatwierdzania programów dostosowań makroekonomicznych dla państw członkowskich otrzymujących pomoc finansową; przepisy te muszą być spójne z postanowieniami Porozumienia ustanawiającego EMS.
- (3) W odpowiedzi na złożony przez Cypr w dniu 25 czerwca 2012 r. wniosek o pomoc finansową z EMS Rada przyjęła w dniu 25 kwietnia 2013 r. decyzję 2013/236/UE⁽²⁾, zgodnie z którą Cypr zobowiązany był rygorystycznie wdrażać program dostosowań makroekonomicznych.
- (4) W dniu 24 kwietnia 2013 r. rada zarządzająca EMS podjęła decyzję o udzieleniu zasadniczo pomocy stabilizacyjnej Cypru oraz zatwierdziła protokół ustaleń dotyczący szczegółowych warunków w zakresie polityki gospodarczej (ang. *Memorandum of Understanding on Specific Economic Policy Conditionality*, zwany dalej „protokołem ustaleń”) oraz jego podpisanie przez Komisję w imieniu EMS.
- (5) Zgodnie z art. 1 ust. 2 decyzji wykonawczej Rady 2013/463/UE⁽³⁾ Komisja, w porozumieniu z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) oraz, w stosownych przypadkach, z Międzynarodowym Funduszem Walutowym (MFW), dokonała trzeciego przeglądu służącego ocenie postępów poczynionych we wdrażaniu uzgodnionych środków, a także ich skuteczności i wpływu na gospodarkę i społeczeństwo.

- (6) W wyniku tego przeglądu należy dokonać aktualizacji decyzji wykonawczej 2013/463/UE w obszarach reformy sektora finansowego, polityki budżetowej i reform strukturalnych, w szczególności w odniesieniu do: (i) opracowania – przez wspólną grupę roboczą banku centralnego Cypru i cypryjskiego ministerstwa finansów – strategii komunikacyjnej na potrzeby planu rozluźnienia kontroli przepływów kapitałowych oraz na potrzeby realizacji strategii dotyczącej sektora bankowego; (ii) terminowego przekazania przez banki szacunków dotyczących potencjalnego wpływu niedawno wprowadzonych oraz przyszłych przepisów unijnych w zakresie wymogów kapitałowych i zagrożonych kredytów na kapitał, rentowność i wskaźnik pokrycia; (iii) ustanowienia grupy roboczej celem oceny skali zarejestrowanych umów nabycia nieruchomości gruntowych bez tytułu własności oraz przedstawienia zaleceń w tej kwestii; (iv) reformy postępowań w związku z niewypłacalnością przedsiębiorstw i osób fizycznych; (v) przeglądu kodeksu postępowania cywilnego i procedur sądowych celem zapewnienia sprawnego i skutecznego funkcjonowania zmienionych ram w zakresie egzekucji z nieruchomości oraz niewypłacalności; (vi) zmiany docelowej wartości deficytu pierwotnego w 2014 r. na 1,8 % PKB; (vii) wdrożenia pierwszego etapu ustanowienia krajowego systemu opieki zdrowotnej, po uprzednim określeniu i przyjęciu pełnego planu działań na rzecz stworzenia tego systemu; (viii) zmiany polityki cenowej i zasad refundacji wyrobów i usług medycznych, w tym również związanych z wydatkami na środki farmaceutyczne; (ix) stworzenia jednostki ds. prywatyzacji; (x) przedstawienia planu działania służącego zlikwidowaniu niedociągnięć stwierdzonych w drugim etapie (Phase 2) przeglądu dokonanego przez Światowe Forum Przejrzystości i Wymiany Informacji do Celów Podatkowych przy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD); (xi) opracowania strategii na rzecz wzrostu gospodarczego w oparciu o przewagi konkurencyjne Cypru celem wsparcia władz Cypru w ich staraniach o ożywienie gospodarki. Przeprowadzenie kompleksowych, ambitnych reform w sektorze finansowym oraz w polityce budżetowej i strukturalnej powinno zapewnić zdolność obsługi długu publicznego przez Cypr w perspektywie średniookresowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2013/236/UE z dnia 25 kwietnia 2013 r. skierowana do Cypru w sprawie określonych środków służących przywróceniu stabilności finansowej i trwałego wzrostu gospodarczego (Dz.U. L 141 z 28.5.2013, s. 32).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2013/463/UE z dnia 13 września 2013 r. w sprawie zatwierdzenia programu dostosowań makroekonomicznych dla Cypru oraz uchylająca decyzję 2013/236/UE (Dz.U. L 250 z 20.9.2013, s. 40).

- (7) W trakcie realizacji kompleksowego programu działań przez Cypr Komisja powinna zapewnić temu państwu dodatkowe wskazówki w zakresie polityki oraz pomoc techniczną w określonych dziedzinach. Państwo

członkowskie objęte programem dostosowań makroekonomicznych, które nie posiada wystarczających zasobów administracyjnych, ma zwrócić się o pomoc techniczną do Komisji, która może w tym celu utworzyć grupy ekspertów.

- (8) Władze Cypru powinny zasięgać, zgodnie z obowiązującymi przepisami i praktykami krajowymi, opinii partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w trakcie przygotowywania, wdrażania, monitorowania i oceny programu dostosowań makroekonomicznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 2 decyzji wykonawczej 2013/463/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W celu przywrócenia solidności sektora finansowego Cypr kontynuuje restrukturyzację sektora bankowego i sektora spółdzielczych instytucji kredytowych, kontynuuje wzmocnienie nadzoru i regulacji, przeprowadza reformę ram restrukturyzacji zadłużenia oraz stopniowo znosi ograniczenia przepływu kapitału zgodnie z odpowiednim planem działania, przy jednoczesnym utrzymaniu stabilności finansowej. W programie przewiduje się następujące środki i skutki podejmowanych działań:

- a) ściśle monitorowanie płynności sektora bankowego. Przejściowe ograniczenia swobodnego przepływu kapitału (między innymi ograniczenia dotyczące wypłat gotówki, płatności i przelewów) będą ściśle monitorowane. Celem jest zapewnienie, aby ograniczenia te obowiązywały jedynie tak długo, jak jest to absolutnie niezbędne do zminimalizowania poważnych zagrożeń dla stabilności systemu finansowego. Kontynuowana jest realizacja planu działania na rzecz stopniowego rozluźnienia ograniczeń, przy uwzględnieniu również sytuacji instytucji kredytowych pod względem płynności. Opracowana zostanie należyte ukierunkowana strategia komunikacyjna służąca regularnemu udostępnianiu informacji dotyczących wspomnianego planu działania oraz postępów poczynionych w realizacji strategii na rzecz sektora bankowego.

Plany finansowania i plany kapitałowe banków krajowych uzależnionych od finansowania przez bank centralny lub otrzymujących pomoc państwa odzwierciedlają w sposób realistyczny przewidywane zmniejszenie udziału finansowania dłużnego w sektorze bankowym oraz stopniowe rozluźnienie ograniczeń oraz służą ograniczeniu zależności od kredytowania przez bank centralny, przy jednoczesnym unikaniu gwałtownej wyprzedaży aktywów i zapaści kredytowej;

- b) dostosowanie minimalnych wymogów kapitałowych przy uwzględnieniu parametrów oceny bilansu i ogólnounijnego testu warunków skrajnych;
- c) zapewnienie, aby wszelkie plany restrukturyzacji podlegały formalnemu zatwierdzeniu na podstawie przepisów dotyczących pomocy państwa, zanim jakkolwiek pomoc zostanie przyznana. Banki z niedoborem kapitału mogą wystąpić do państwa z wnioskiem o pomoc w zakresie dokapitalizowania, zgodnie z procedurami udzielania pomocy państwa, jeżeli inne środki okażą się niewystarczające. Banki, w odniesieniu do których istnieją plany restrukturyzacji, przedstawiają sprawozdania z postępów w realizacji tych planów;

- d) zapewnienie ustanowienia i prowadzenia rejestru kredytów, zapewnienie zmiany obowiązujących ram regulacyjnych dotyczących utraty wartości aktywów i tworzenia rezerw oraz traktowania zabezpieczeń w przypadku tworzenia rezerw, jak również zapewnienie terminowego przyjęcia przepisów unijnych dotyczących wymogów kapitałowych i kredytów zagrożonych;

- e) złagodzenie ograniczeń dotyczących przejmowania zabezpieczenia. Towarzyszy to przygotowaniu przepisów na podstawie ram kompleksowej reformy służącej wprowadzeniu odpowiednich postępowań w związku z niewypłacalnością przedsiębiorstw i osób fizycznych, jak również zapewnieniu sprawnego i skutecznego funkcjonowania zmienionych ram w zakresie egzekucji z nieruchomości oraz niewypłacalności. Ponadto, po reformie, nowe ramy prawne dotyczące restrukturyzacji długu w sektorze prywatnym zostaną poddane przeglądowi i w razie potrzeby zostaną określone dodatkowe środki;

- f) wdrożenie strategii dotyczącej przyszłej struktury, zasad funkcjonowania i długofalowej rentowności sektora spółdzielczych instytucji kredytowych przygotowanej przez bank centralny Cypru w porozumieniu z Komisją, EBC i MFW;

- g) wzmocnienie monitorowania zadłużenia przedsiębiorstw i gospodarstw domowych oraz ustanowienie ram dotyczących ukierunkowanej restrukturyzacji długu w sektorze prywatnym w celu ułatwienia udzielania nowych kredytów i zmniejszenia ograniczeń kredytowych. Zasady i procedury banków w zakresie zarządzania zadłużeniem przeterminowanym zostaną poddane przeglądowi i wytyczne dotyczące zarządzania zadłużeniem przeterminowanym oraz kodeks postępowania zostaną w razie potrzeby zmienione. Nie wprowadza się środków administracyjnych, które zakłócają ustalanie stóp oprocentowania kredytów przez banki;

- h) kontynuacja dalszego wzmocnienia ram dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz wdrożenie planu działania zapewniającego stosowanie ulepszonych praktyk w zakresie środków należytej staranności wobec klienta oraz przejrzystości podmiotów, zgodnie z najlepszymi praktykami;

- i) włączenie stosowania testu warunków skrajnych do stałego nadzoru analitycznego banku „za biurka”;

- j) wprowadzenie wiążących wymogów dotyczących ujawniania informacji, tak by zapewnić regularne informowanie organów i rynków przez banki o ich postępach w restrukturyzacji prowadzonej przez nie działalności;

- k) zapewnienie wdrożenia środków restrukturyzacyjnych mających zwiększyć długofalową rentowność sektora bankowości spółdzielczej, po ustanowieniu ram prawnych na potrzeby nowej struktury zarządzania państwowymi udziałami w sektorze bankowości spółdzielczej; oraz

- l) zapewnienie zmiany dyrektywy dotyczącej ładu korporacyjnego, w której określone zostaną między innymi kwestie współdziałania bankowych działów audytu wewnętrznego i zewnętrznych organów nadzoru bankowego.”;

- 2) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W ciągu 2014 r. władze Cypru w pełni wdrażają środki o trwałym charakterze określone w ustawie budżetowej na 2014 r., których wartość wynosi co najmniej 270 mln EUR. Władze Cypru zapewniają również pełne wdrożenie środków konsolidacyjnych przyjętych od grudnia 2012 r.”;

3) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7a. W polityce budżetowej w latach 2015 i 2016 władze Cypru dążą do osiągnięcia salda sektora instytucji rządowych i samorządowych zgodnego ze ścieżką dostosowania uwzględniającą zalecenia wydane w ramach procedury nadmiernego deficytu.”;

4) w ust. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w razie potrzeby, dalsze reformy ogólnego systemu emerytalnego i systemu emerytalnego dla pracowników sektora publicznego celem zapewnienia długoterminowej stabilności tych systemów, przy jednoczesnym uwzględnieniu kwestii adekwatności świadczeń emerytalnych;”;

b) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) opracowanie programu służącego ustanowieniu rzetelnego systemu ładu korporacyjnego dla przedsiębiorstw państwowych i przedsiębiorstw z udziałem państwowym oraz wykonanie planu prywatyzacji, tak aby poprawić efektywność ekonomiczną i przywrócić zdolność obsługi zadłużenia;”;

5) ust. 10–13 otrzymują brzmienie:

„10. Cypr zapewnia wdrożenie uzgodnionych środków służących zlikwidowaniu stwierdzonych niedociągnięć w krajowej polityce aktywizacji. Cypr szybko podejmuje działania na rzecz zwiększenia możliwości i perspektyw zatrudnienia dla młodych ludzi, zgodnie z celami zalecenia Rady w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży (*). Opracowywanie działań dotyczących młodzieży, zarządzanie nimi oraz ich realizacja są właściwie zintegrowane z szerszym systemem polityki aktywizacji oraz są spójne z reformą systemu pomocy społecznej i uzgodnionymi celami budżetowymi.

11. Cypr jest gotowy do przyjęcia wszelkich dalszych niezbędnych zmian przepisów sektorowych wymaganych w celu pełnego wdrożenia dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (**). Władze Cypru dokonują dalszych ulepszeń w zakresie funkcjonowania zawodów regulowanych. Ramy dotyczące konkurencji zostaną udoskonalone dzięki usprawnieniu funkcjonowania właściwego organu ds. konkurencji oraz poprzez zwiększenie niezależności i uprawnień krajowych organów regulacyjnych.

12. Cypr zapewnia zmniejszenie zaległości, jeśli chodzi o zaległe, niewydane akty własności, podejmuje działania służące przyspieszeniu uwalniania nabywanych nieruchomości od obciążeń oraz określa terminy wydawania świadectw budowlanych i aktów własności.

13. Cypr zmienia przepisy dotyczące przymusowej sprzedaży nieruchomości obciążonych hipoteką i zezwala na licytacje prywatne w jak najkrótszych terminach. Prowadzenie postępowań sądowych zostaje przyspieszone, a zaległe, przeciągające się postępowania zostaną zakończone do końca okresu realizacji programu. Cypr podejmuje inicjatywy zmie-

rzające do zwiększenia konkurencyjności sektora turystyki, realizując konkretny plan działań służących osiągnięciu celów ilościowych wskazanych między innymi w zmienionej strategii dotyczącej turystyki na lata 2011–2015. Cypr wdraża strategię w obszarze transportu lotniczego prowadzącą do zmiany jego polityki zagranicznej w zakresie lotnictwa, uwzględniając przy tym zewnętrzną politykę UE w dziedzinie lotnictwa oraz umowy o transporcie lotniczym zawierane przez UE, przy jednoczesnym zapewnieniu wystarczających połączeń lotniczych na Cypr.

(*) Zalecenie Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży (Dz.U. C 120 z 26.4.2013, s. 1).

(**) Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).”

6) ust. 14 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) obszerną koncepcję uregulowań i organizacji rynku w zrestrukturyzowanym sektorze energetyki i gazu, w tym odpowiednie ramy sprzedaży dotyczące dostaw gazu ze złóż podmorskich, sprzyjające maksymalizacji dochodów; oraz”;

7) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Cypr przedkłada Komisji zaktualizowany wniosek o pomoc techniczną w okresie objętym programem. We wniosku tym wskazane zostają obszary, w których władze Cypru pomoc techniczną lub usługi doradztwa uznają za istotne dla wdrożenia programu dostosowań makroekonomicznych.”;

8) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„16. Opracowując kompleksową i spójną strategię na rzecz wzrostu gospodarczego umożliwiającą ożywienie gospodarki, Cypr włączy ją do krajowych ram instytucjonalnych, tak aby miała ona efekt dźwigni na trwające reformy administracji publicznej i zarządzania finansami publicznymi, inne zobowiązania wynikające z programu dostosowań makroekonomicznych Cypru oraz na stosowne inicjatywy unijne, z uwzględnieniem umowy o partnerstwie na rzecz wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Cypryjskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2014 r.

W imieniu Rady
A. TSAFTARIS
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 24 marca 2014 r.

ustanawiająca wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania

(2014/170/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1005/2008 („rozporządzenie w sprawie połowów NNN”) ustanawia unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym (NNN) połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) W rozdziale VI rozporządzenia w sprawie połowów NNN określono procedury dotyczące uznawania państw trzecich za niewspółpracujące, działania wobec państw uznanych za niewspółpracujące państwa trzecie, sporządzenia wykazu niewspółpracujących państw trzecich, usunięcia z wykazu niewspółpracujących państw trzecich, publicznego dostępu do wykazu niewspółpracujących państw trzecich i wszelkich środków nadzwyczajnych.
- (3) Zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, za pomocą decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.⁽²⁾ („decyzja z dnia 15 listopada 2012 r.”), Komisja powiadomiła osiem państw trzecich o możliwości uznania ich za państwa trzecie, które Komisja uznaje za państwa trzecie niewspółpracujące.
- (4) W swojej decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Komisja uwzględniła informację dotyczącą najważniejszych faktów i rozważań, które legły u podstaw takiego uznania.
- (5) Również w dniu 15 listopada 2012 r. Komisja powiadomiła osiem państw trzecich, w odrębnych pismach, o rozważanej możliwości uznania ich za niewspółpracujące państwa trzecie.

- (6) W tych pismach Komisja podkreśliła, że dla uniknięcia uznania i wskazania ich do formalnego wpisania do wykazu niewspółpracujących państw trzecich, zgodnie z art. 31 i 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, zachęca te państwa trzecie do opracowania, w ścisłej współpracy z Komisją, planu działania na rzecz likwidacji niedociągnięć stwierdzonych w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r.
- (7) W rezultacie Komisja zachęciła zainteresowane osiem państw trzecich: (i) do przyjęcia wszelkich niezbędnych środków na rzecz realizacji działań zawartych w planach działania proponowanych przez Komisję; (ii) do dokonania oceny realizacji działań zawartych w planach działania zalecanych przez Komisję; (iii) do przesyłania Komisji co sześć miesięcy szczegółowych sprawozdań, zawierających ocenę realizacji każdego działania w odniesieniu do, między innymi, do ich jednostkowej lub ogólnej skuteczności dla zapewnienia w pełni zgodnego systemu kontroli rybołówstwa.
- (8) Ośmiu zainteresowanym państwom członkowskim dano szansę udzielenia na piśmie odpowiedzi dotyczących zagadnień jasno poruszonych w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r., a także innych ważnych informacji, pozwalając im na przesłanie materiału dowodowego, aby odeprzeć zarzuty lub uzupełnić fakty przywołane w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. lub aby przyjąć, o ile to właściwe, plan działania na rzecz poprawy i środków przyjętych dla naprawy sytuacji. Ośmiu państwom zapewniono prawo do zwrócenia się o dodatkowe informacje lub do ich udzielenia.
- (9) W dniu 15 listopada 2012 r. Komisja zainicjowała proces dialogu z ośmioma państwami i podkreśliła, że w jej opinii okres sześciu miesięcy jest zasadniczo wystarczający w celu osiągnięcia porozumienia w rozpatrywanej sprawie.
- (10) Komisja nadal poszukiwała wszystkich informacji, które uznawała za niezbędne, i je weryfikowała. Uwagi ustne i pisemne przedłożone przez osiem państw w następstwie decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. zostały przeanalizowane i wzięte pod uwagę. Osiem państw było na bieżąco, ustnie lub pisemnie, informowanych o rozważaniach Komisji.
- (11) Na mocy decyzji wykonawczej z dnia 26 listopada 2013 r.⁽³⁾ („decyzja wykonawcza z dnia 26 listopada 2013 r.”) Komisja wskazała Belize, Królestwo Kambodży

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie powiadomienia państw trzecich o możliwości uznania ich za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. C 354 z 17.11.2012, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 26 listopada 2013 r. określająca państwa trzecie uznane przez Komisję za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. C 346 z 27.11.2013, s. 2).

oraz Republikę Gwinei jako niewspółpracujące państwa trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN. Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie połowów NNN, Komisja podała powody, dlaczego uważa, że te trzy państwa nie wypełniły spoczywających na nich jako na państwach bandery, państwach portu, państwach nadbrzeżnych lub państwach zbytu obowiązków na mocy prawa międzynarodowego w zakresie podejmowania działań w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania.

- (12) Decyzję wykonawczą Rady, wpisującą Belize, Królestwo Kambodży oraz Republikę Gwinei do wykazu niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN, powinno się zatem podjąć w kontekście wdrażania rozporządzenia w sprawie połowów NNN, a jest ona wynikiem procedur dochodzenia i dialogu, prowadzonych zgodnie z merytorycznymi i proceduralnymi wymogami określonymi w rozporządzeniu w sprawie połowów NNN. Te procedury dochodzenia i dialogu, w tym wymieniona korespondencja oraz zorganizowane spotkania, a także decyzja z dnia 15 listopada 2012 r. i decyzja wykonawcza z dnia 26 listopada 2013 r. stanowią podstawę niniejszej decyzji i przyczyny leżące u jej podstawy są takie same. Niniejsza decyzja, wpisująca Belize, Królestwo Kambodży i Republikę Gwinei do wykazu niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN, powinna pociągać za sobą skutki określone w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (13) Zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, usuwa państwo trzecie z wykazu niewspółpracujących państw trzecich, jeżeli to państwo trzecie wykaże, że sytuacja stanowiąca podstawę do umieszczenia go w wykazie została naprawiona. Przy podejmowaniu decyzji o usunięciu z wykazu weźmie się również pod uwagę, czy dane państwa trzecie podjęły konkretne środki pozwalające uzyskać trwałą poprawę sytuacji.

2. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE BELIZE

- (14) W dniu 15 listopada 2012 r. Komisja powiadomiła Belize na mocy art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, zgodnie z którą rozważa ona możliwość uznania Belize za niewspółpracujące państwo trzecie, i zachęciła Belize, by w ścisłej współpracy z jej służbami przyjęło plan działania na rzecz usunięcia niedociągnięć stwierdzonych w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. W okresie od grudnia 2012 r. do sierpnia 2013 r. Belize składało oświadczenia pisemne, dając wyraz swojemu stanowisku, oraz spotykało się z Komisją w celu omówienia kwestii w tej dziedzinie. Komisja przekazała Belize istotne informacje na piśmie. Komisja nadal poszukiwała wszelkich informacji, jakie uważała za niezbędne, i je weryfikowała. Uwagi ustne i pisemne, przedłożone przez Belize na skutek decyzji z dnia 15 listopada 2012 r., zostały rozpatrzone i wzięte pod uwagę, a Belize było na bieżąco informowane ustnie lub pisemnie o rozważaniach Komisji. Komisja uznała, że Belize nie zareagowało w sposób dostateczny na niepokojące kwestie i niedociągnięcia opisane w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Co więcej, Komisja stwierdziła, że nie wdrożono w pełni środków proponowanych w planie działania przedstawionym przez Belize.

3. UZNANIE BELIZE ZA NIEWSPÓLPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (15) W decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Komisja zbadała obowiązki Belize i dokonała oceny przestrzegania przez nie jego zobowiązań międzynarodowych jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę parametry określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Komisja dokonała przeglądu przestrzegania przez Belize jego zobowiązań zgodnie z ustaleniami w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. i uwzględniając istotne informacje przedstawione w odniesieniu do nich przez Belize, z sugerowanym planem działania, a także ze środkami przyjętymi dla naprawy sytuacji.
- (16) Najważniejsze niedociągnięcia stwierdzone przez Komisję w sugerowanym planie działania dotyczyły kilku przypadków niewdrożenia obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego, związanych w szczególności z przyjęciem odpowiednich ram prawnych, brakiem odpowiedniego i skutecznego monitoringu, brakiem systemu kontroli i inspekcji, brakiem odstraszającego systemu sankcji oraz niewłaściwym wdrożeniem systemu świadectw połowowych. Inne stwierdzone niedociągnięcia odnoszą się ogólnie do przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, w tym zaleceń i rezolucji regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) oraz warunków rejestracji statków zgodnie z prawem międzynarodowym. Stwierdzono również nieprzestrzeganie zaleceń i rezolucji odpowiednich organów, na przykład międzynarodowego planu działania Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (IPOA-UN). Jednakże nieprzestrzeganie niewiążących zaleceń i rezolucji wzięto pod uwagę jedynie jako dowody pomocnicze, a nie jako podstawę do wyznaczenia.
- (17) W decyzji wykonawczej Komisji z dnia 26 listopada 2013 r. Komisja wskazała Belize jako niewspółpracujące państwo trzecie na mocy rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (18) W odniesieniu do ewentualnych ograniczeń Belize jako państwa rozwijającego się należy zauważyć, że szczególnie poziom rozwoju Belize nie ma negatywnego wpływu na jego ogólny stopień rozwoju i ogólne postępowanie.
- (19) Biorąc pod uwagę decyzję z dnia 15 listopada 2012 r. i decyzję wykonawczą z dnia 26 listopada 2013 r. oraz proces dialogu prowadzonego przez Komisję z Belize i jego wyniki, należy stwierdzić, że działania podejmowane przez Belize w świetle jego obowiązków jako państwa bandery są niewystarczające dla spełnienia art. 91, 94, 117 i 118 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) oraz art. 18, 19 i 20 Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku, odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi (UNFSA) i art. II ust. 8 porozumienia FAO o przestrzeganiu międzynarodowych środków ochrony i zarządzania.

(20) Z tego względu Belize nie wypełniło spoczywających na nim jako na państwie bandery obowiązków na mocy prawa międzynarodowego w zakresie podejmowania działań w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania i należy je włączyć do unijnego wykazu niewspółpracujących państw trzecich.

4. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE KRÓLESTWA KAMBODŻY

(21) W dniu 15 listopada 2012 r. Komisja powiadomiła Królestwo Kambodży (Kambodżę) na mocy postanowień art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, zgodnie z którą rozważa możliwość uznania Kambodży za niewspółpracujące państwo trzecie, i zachęciła Kambodżę, by w ścisłej współpracy z jej służbami przyjęła plan działania na rzecz usunięcia niedociągnięć stwierdzonych w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. W okresie od grudnia 2012 r. do czerwca 2013 r. Kambodża składała oświadczenia pisemne, dając wyraz swojemu stanowisku, oraz spotykała się z Komisją w celu omówienia sprawy. Komisja dostarczyła Kambodży istotne informacje na piśmie. Komisja nadal poszukiwała wszelkich informacji, jakie uważała za niezbędne, i je weryfikowała. Uwagi ustne i pisemne, przedłożone przez Kambodżę po przyjęciu decyzji z dnia 15 listopada 2012 r., zostały rozpatrzone i wzięte pod uwagę, a Kambodża była na bieżąco informowana ustnie lub pisemnie o rozważaniach Komisji. Komisja uznała, że Kambodża nie zareagowała w sposób dostateczny na niepokojące kwestie i niedociągnięcia opisane w decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Co więcej, Komisja stwierdziła, że nie wdrożono również w pełni środków proponowanych w załączonym planie działania Kambodży.

5. UZNANIE KAMBODŻY ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

(22) W decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Komisja zbadała obowiązki Kambodży i dokonała oceny przestrzegania przez nią jej zobowiązań międzynarodowych jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę parametry określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Komisja dokonała przeglądu przestrzegania przez Kambodżę jej zobowiązań, zgodnie z ustaleniami w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r., i wzięła pod uwagę proponowany plan działania, w kształcie uwzględniającym istotne informacje przekazane przez Kambodżę.

(23) Główne niedociągnięcia stwierdzone przez Komisję w proponowanym planie działania dotyczyły kilku sytuacji niewdrożenia obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego, związanych w szczególności z nieprzyjęciem odpowiednich ram prawnych, brakiem odpowiedniego i skutecznego systemu monitoringu, brakiem kontroli i inspekcji oraz brakiem odstraszającego systemu sankcji. Inne stwierdzone niedociągnięcia odnoszą się ogólnie do przestrzegania zobowiązań międzynarodowych i warunków rejestracji statków zgodnie z prawem międzynarodowym. Stwierdzono również nieprzestrzeganie zaleceń i rezolucji odpowied-

nich organów, na przykład IPOA-UN. Jednakże nieprzestrzeganie niewiążących zaleceń i rezolucji wzięto pod uwagę jedynie jako dowody pomocnicze, a nie jako podstawę do wyznaczenia.

(24) W decyzji wykonawczej z dnia 26 listopada 2013 r. Komisja wskazała Kambodżę jako niewspółpracujące państwo trzecie na mocy rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

(25) W odniesieniu do ewentualnych ograniczeń Kambodży jako państwa rozwijającego się należy zauważyć, że szczególnie poziom rozwoju Kambodży nie ma negatywnego wpływu na jej ogólny stopień rozwoju i ogólne postępowanie.

(26) Działania podejmowane przez Kambodżę w świetle jej obowiązków jako państwa bandery są niewystarczające dla spełnienia art. 91 i 94 konwencji UNCLOS. Przypomina się, że bez znaczenia jest to, czy Kambodża faktycznie ratyfikowała konwencję UNCLOS, ponieważ jej postanowienia dotyczące nawigacji na pełnym morzu (art. 86–115 konwencji UNCLOS) zostały uznane za zwyczajowe prawo międzynarodowe. Ponadto, za pomocą tych postanowień dokonuje się kodyfikacji wcześniejszych przepisów zwyczajowego prawa międzynarodowego i praktycznie dosłownie przejmuje się brzmienie Konwencji o morzu pełnym oraz Konwencji o morzu terytorialnym i morskim pasie przyległym, do których Kambodża przystąpiła i które ratyfikowała.

(27) Biorąc pod uwagę decyzję z dnia 15 listopada 2012 r. oraz decyzję wykonawczą z dnia 26 listopada 2013 r. oraz proces dialogu prowadzonego przez Komisję z Kambodżą i jego wyniki należy stwierdzić, że działania podejmowane przez Kambodżę w świetle jej obowiązków jako państwa bandery są niewystarczające dla spełnienia art. 91 i 94 konwencji UNCLOS.

(28) W związku z tym Kambodża nie wypełniła spoczywających na niej jako na państwie bandery obowiązków na mocy prawa międzynarodowego w zakresie podejmowania działań w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania i należy ją włączyć do unijnego wykazu niewspółpracujących państw trzecich.

6. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE REPUBLIKI GWINEI

(29) W dniu 15 listopada 2012 r. Komisja powiadomiła Republikę Gwinei (Gwineę) na mocy art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN o rozważeniu możliwości uznania Gwinei za niewspółpracujące państwo trzecie, i zachęciła Gwineę, by w ścisłej współpracy z jej służbami przyjęła plan działania na rzecz usunięcia niedociągnięć stwierdzonych w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. W okresie od grudnia 2012 r. do lipca 2013 r. Gwinea składała oświadczenia pisemne, dając wyraz swojemu stanowisku, oraz spotykała się z Komisją w celu omówienia sprawy. Komisja dostarczyła Gwinei istotne informacje na piśmie. Komisja nadal poszukiwała wszelkich informacji, jakie uważała za niezbędne, i je weryfikowała. Uwagi ustne i pisemne, przedłożone przez Gwineę po przyjęciu decyzji z dnia 15 listopada 2012 r., zostały rozpatrzone i wzięte pod uwagę, a Gwinea była na bieżąco informowana ustnie lub

pisemnie o rozważaniach Komisji. Komisja uznała, że Gwinea nie zareagowała w sposób dostateczny na niepokojące kwestie i niedociągnięcia opisane w Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Co więcej, Komisja stwierdziła, że nie wdrożono również w pełni środków proponowanych w załączonym planie działania Gwinei.

7. UZNANIE GWINEI ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (30) W decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Komisja zbadała obowiązki Gwinei i dokonała oceny przestrzegania przez nią jej zobowiązań międzynarodowych jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę parametry określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Komisja dokonała przeglądu przestrzegania przez Gwineę jej zobowiązań, zgodnie z ustaleniami w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. i wzięła pod uwagę proponowany plan działania Gwinei wraz z istotnymi informacjami przekazanymi przez Gwineę.
- (31) Główne niedociągnięcia stwierdzone przez Komisję w proponowanym planie działania odnosiły się do nieprzeprowadzonych reform niezbędnych dla zapewnienia dostatecznie odpowiedniego i skutecznego monitorowania jej floty rybackiej, skutecznego wdrażania krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych w dziedzinie rybołówstwa, egzekucji przepisów poprzez ściganie i karanie wykrytej działalności połowowej NNN, wzmocnienia środków inspekcji i nadzoru, odstraszającego systemu kar oraz polityki rybołówstwa zgodnej z potencjałem administracyjnym w zakresie kontroli i nadzoru. Inne stwierdzone niedociągnięcia odnoszą się ogólnie do przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, w tym zaleceń i rezolucji RFMO, i warunków rejestracji statków zgodnie z prawem międzynarodowym. Stwierdzono również nieprzestrzeganie zaleceń i rezolucji odpowiednich organów, na przykład IPOA-UN. Jednakże nieprzestrzeganie niewiążących zaleceń i rezolucji wzięto pod uwagę jedynie jako dowody pomocnicze, a nie jako podstawę do wyznaczenia.
- (32) W decyzji wykonawczej z dnia 26 listopada 2013 r. Komisja wskazała Gwineę jako niewspółpracujące państwo trzecie na mocy rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (33) W odniesieniu do ewentualnych ograniczeń Gwinei jako państwa rozwijającego się należy zauważyć, że szczególny poziom rozwoju Gwinei może mieć negatywny wpływ na jej stopień rozwoju. Jednakże biorąc pod uwagę charakter stwierdzonych niedociągnięć Gwinei, wsparcie udzielone przez Unię i państwa członkowskie oraz działania podejmowane na rzecz naprawy sytuacji, poziom rozwoju tego państwa nie może stanowić wyjaśnienia ogólnego postępowania Gwinei jako państwa bandery lub państwa nadbrzeżnego w odniesieniu do rybołówstwa oraz niedostatecznego poziomu jej działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

(34) Biorąc pod uwagę decyzję z dnia 15 listopada 2012 r. i decyzję wykonawczą z dnia 26 listopada 2013 r. oraz proces dialogu prowadzonego przez Komisję z Gwineą i jego wyniki należy stwierdzić, że działania podejmowane przez Gwineę w świetle jej obowiązków jako państwa bandery i państwa nadbrzeżnego są niewystarczające w odniesieniu do spełnienia art. 61, 62, 94, 117 i 118 konwencji UNCLOS oraz art. 18, 19 i 20 UNFSA.

(35) Z tego względu Gwinea nie wypełniła spoczywających na niej jako na państwie bandery i państwie nadbrzeżnym obowiązków na mocy prawa międzynarodowego w zakresie podejmowania działań w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania i należy ją włączyć do unijnego wykazu niewspółpracujących państw trzecich.

8. USTANOWIENIE WYKAZU NIEWSPÓŁPRACUJĄCYCH PAŃSTW TRZECICH

(36) W świetle powyższych konkluzji w odniesieniu do Belize, Kambodży i Gwinei, te kraje należy wpisać do wykazu niewspółpracujących państw trzecich, ustanawianego zgodnie z art. 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

(37) Działania wobec Belize, Kambodży i Gwinei w formie stosowanych środków, które powinny mieć zastosowanie określono w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Zakaz przywozu obejmuje wszystkie stada i gatunki, o których mowa w art. 2 pkt 8 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, ponieważ wskazanie nie jest uzasadnione niepodjęciem właściwych środków w związku z połowami NNN wywierającymi negatywny wpływ na dane stado lub gatunek. Zgodnie z definicją określoną w art. 2 pkt 11 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, przywóz oznacza wprowadzenie produktów rybołówstwa na terytorium Wspólnoty, również w celu przeładunku w portach znajdujących się na jej terytorium.

(38) Należy zauważyć, że połowy NNN powodują między innymi zmniejszenie zasobów rybnych, niszczenie siedlisk morskich, osłabienie środków ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów morskich, zaburzanie konkurencji, zagrożenie dla bezpieczeństwa żywnościowego, postawienie uczciwych rybaków w nieuczciwej gorszej pozycji konkurencyjnej oraz osłabienie wspólnot nadbrzeżnych. Ze względu na skalę problemów związanych z połowami NNN niezbędne jest pilne wdrożenie przez Unię działań w odniesieniu do Belize, Kambodży i Gwinei jako niewspółpracujących państw trzecich. W świetle powyższego niniejsza decyzja powinna wejść w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(39) Jeżeli Belize, Kambodża lub Gwinea wykazą, że sytuacja stanowiąca podstawę do umieszczenia ich w wykazie została naprawiona, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, usuwa to państwo z wykazu niewspółpracujących państw trzecich zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Przy

podejmowaniu każdej decyzji o usunięciu z wykazu weźmie się również pod uwagę, czy Belize, Kambodża lub Gwinea podjęły konkretne środki pozwalające uzyskać trwałą poprawę sytuacji,

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2014 r.

Artykuł 1

W załączniku do niniejszej decyzji ustanawia się unijny wykaz niewspółpracujących państw trzecich, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

W imieniu Rady

A. TSAFTARIS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych (NNN) połowów

Belize

Królestwo Kambodży

Republika Gwinei

DECYZJA RADY
z dnia 24 marca 2014 r.
w sprawie mianowania do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego członka z Danii
(2014/171/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 302,

uwzględniając wniosek rządu Danii,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 13 września 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/570/UE, Euratom w sprawie mianowania członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na okres od dnia 21 września 2010 r. do dnia 20 września 2015 r. ⁽¹⁾.
- (2) Stanowisko członka Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Rikke EDSJÖ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowisko członka Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na pozostały okres kadencji, czyli do dnia 20 września 2015 r., zostaje mianowany Niels LINDBERG MADSEN.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2014 r.

W imieniu Rady
A. TSAFTARIS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 251 z 25.9.2010, s. 8.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1536/92 z dnia 9 czerwca 1992 r. ustanawiającego wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanego tuńczyka i bonito

(Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich L 163 z dnia 17 czerwca 1992 r., s. 1)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 4, tom 2, s. 27)

W całym tekście, w tym w tytule, z wyłączeniem załącznika, z dostosowaniem form gramatycznych w zdaniu lub w wyrażeniu:

zamiast: „bonito”,

powinno być: „pelamida i tunek”.

Strona 30, załącznik, część II pkt 1 lit. a), b) i c):

zamiast: „a) bonito (*Sarda sarda*)

b) bonito pacyficzna (*Sarda chiliensis*)

c) bonito wschodnia (*Sarda orientalis*)”,

powinno być: „a) pelamida (*Sarda sarda*)

b) pelamida pacyficzna (*Sarda chiliensis*)

c) pelamida wschodnia (*Sarda orientalis*)”.

Strona 30, załącznik, część II pkt 2 lit. a), b) i c):

zamiast: „a) bonito atlantycki (*Euthynnus alleteratus*)

b) bonito wschodni (*Euthynnus affinis*)

c) bonito czarny (*Euthynnus lineatus*)”,

powinno być: „a) tunek atlantycki (*Euthynnus alleteratus*)

b) tunek wschodni (*Euthynnus affinis*)

c) tunek czarny (*Euthynnus lineatus*)”.

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL